EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 6.7.2021
COM(2021) 391 final

2021/0191 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS

Euroopa roheliste võlakirjade kohta

(EMPs kohaldatav tekst)

{SEC(2021) 390 final} - {SWD(2021) 181 final} - {SWD(2021) 182 final}

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Käesolev ettepanek on osa Euroopa Komisjoni laiemast kestliku rahanduse tegevuskavast. See on alus ühisele reeglistikule, kuidas kasutada nimetust „Euroopa roheline võlakiri“ (EuGB) nende võlakirjade puhul, mille eesmärgid on määruse (EL) 2020/852[1] (taksonoomiamäärus) mõistes keskkonnasäästlikud. Sellega luuakse ka süsteem, mille alusel toimub kõnealuse raamistikuga kooskõlas olevate roheliste võlakirjade väliste hindajatena tegutsevate äriühingute registreerimine ja järelevalve. See soodustab kvaliteetsete roheliste võlakirjade turu edasi arendamist, aidates nii kaasa ka kapitaliturgude liidu loomisele, häirides seejuures võimalikult vähe olemasolevate roheliste võlakirjade turgude toimimist ja vähendades rohepesu ohtu. Nimetust „Euroopa roheline võlakiri“ võivad kasutada kõik emitendid, kes täidavad käesoleva ettepaneku nõudeid, olenemata sellest, kas nad tegutsevad liidus või väljaspool seda.

Käesoleva seadusandliku ettepaneku eesmärk on kasutada paremini ära ühtse turu ja kapitaliturgude liidu potentsiaali, et saavutada kooskõlas **2016. aasta Pariisi kliimakokkuleppe**[2] artikli 2 lõike 1 punktiga c ja Euroopa rohelise kokkuleppega[3] liidu kliima- ja keskkonnaeesmärgid.

Euroopa roheline kokkulepe tegi selgeks, et kõigis majandusharudes on vaja teha märkimisväärseid investeeringuid, et jõuda kliimaneutraalse majanduseni ja saavutada liidu keskkonnasäästlikkuse eesmärgid. Selleks, et saavutada liidu praegused 2030. aasta kliima- ja energiaeesmärgid, on vaja aastatel 2021–2030 investeerida energiasüsteemi (v.a transport) 336 miljardit eurot aastas (2015. aasta püsivhindades) ehk 2,3 % SKPst[4]. Märkimisväärne osa neist rahavoogudest peab tulema erasektorist. Selle investeerimislünga täitmine tähendab erasektori kapitalivoogude märkimisväärset ümbersuunamist keskkonnasäästlikumatesse investeeringutesse ja nõuab Euroopa finantsraamistiku ulatuslikku ümbermõtestamist.

Täpsemalt rõhutati Euroopa rohelises kokkuleppes, et investoritele ja äriühingutele on vaja keskkonnasäästlike investeeringute väljaselgitamine lihtsamaks teha ja tagada selliste investeeringute tõsiseltvõetavus. Seda saaks teha jaeinvesteerimistoodete selge märgistamisega ja sellise Euroopa roheliste võlakirjade standardi väljaarendamisega, mis hõlbustab keskkonnasäästlikke investeeringuid kõige mugavamal viisil. Turu jõulisest kasvamisest hoolimata, on rohelised võlakirjad kõigist emiteeritud võlakirjadest vaid väike osa: 2020. aastal kõigist äriühingu võlakirjadest vaid ligikaudu 4 %[5]. Kvaliteetsete roheliste võlakirjade turu edasine kasv on märkimisväärsete keskkonnahoidlike investeeringute allikas, aidates nii täita Euroopa rohelise kokkuleppe investeerimislünka.

---

1 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuni 2020. aasta määrus (EL) 2020/852, millega kehtestatakse kestlike investeeringute hõlbustamise raamistik ja muudetakse määrust (EL) 2019/2088 (ELT L 198, 22.6.2020, lk 13).

2 Nõukogu 5. oktoobri 2016. aasta otsus (EL) 2016/1841 Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni alusel vastu võetud Pariisi kokkuleppe Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta (ELT L 282, 19.10.2016, lk 4).

3 Komisjoni teatis „Euroopa roheline kokkulepe“ (COM(2019) 640 final).

4 Teatisele „Euroopa 2030. aasta kliimaeesmärgi suurendamine: investeerimine kliimaneutraalsesse tulevikku meie inimeste hüvanguks“ (SWD/2020/176 final) lisatud mõjuhinnang.

5 ELi 2021. aasta finantsstabiilsuse ja lõimumise ülevaade

Selleks anti 2020. aasta 14. jaanuaril Euroopa rohelise kokkuleppe investeerimiskavas[6] teada roheliste võlakirjade standardi loomisest. Euroopa Ülemkogu rõhutas oma 2020. aasta detsembri järeldustes kliimamuutuste kohta[7] kui tähtis on töötada keskkonnahoidliku rahastamise jaoks välja ühised üleilmsed standardid ja kutsus Euroopa Komisjoni üles esitama roheliste võlakirjade standardi kohta 2021. aasta juuniks seadusandlikku ettepanekut. Ka komisjon tõstis oma 2021. aasta tööprogrammis prioriteedina esile inimeste hüvanguks toimivat majandust ja rõhutas kestliku rahastamise edasise edendamise tähtsust, tehes ettepaneku kehtestada ELi roheliste võlakirjade standard[8].

Kuna roheliste võlakirjade jaoks kasutatakse väga palju ettevõtete loodud tururaamistikke ning kuigi mõnd neist peetakse standardit loovaks, võib investoritel olla võlakirjadel põhinevate investeeringute positiivse keskkonnamõju väljaselgitamine siiski kulukas ja keeruline, nagu ka turul pakutavate erinevate roheliste võlakirjade võrdlemine. Keskkonnasäästliku majandustegevuse ühtse mõiste puudumine tekitab emitentide jaoks ebakindlust selles, millist majandustegevust võib pidada tõeliselt keskkonnasäästlikuks. Sellistes tingimustes võib emitentidel tekkida mainerisk, sest neid võidakse süüdistada rohepesus, eriti just üleminekusektorites. Lisaks võib välise hindamise tavade killustatus tekitada neile lisakulusid. Sellised takistused võivad mõjutada olulise kliima- ja keskkonnamõjuga projektide kasumlikkust, vähendades nii selliste investeerimisvõimaluste pakkumist ja takistades liidu keskkonnaeesmärkide saavutamist.

Käesoleva ettepaneku eesmärk on need takistused kvaliteetsete roheliste võlakirjade standardi loomisega kõrvaldada. See peaks: 1) parandama investorite võimalusi kvaliteetseid rohelisi võlakirju välja selgitada ja usaldada; 2) lihtsustama selliste kvaliteetsete roheliste võlakirjade emiteerimist, kuna selgitab keskkonnasäästliku majandustegevuse mõistet ja vähendab nii võimalikke maineriske üleminekusektorites tegutsevate emitentide jaoks, ning 3) standardima vabatahtliku registreerimise ja järelevalve korra sisseviimisega välise hindamise tavad ja suurendama väliste hindajate usaldusväärsust.

Käesolev Euroopa roheliste võlakirjade ettepanek tugineb taksonoomiamäärusele, kus on esitatud keskkonnasäästlike majandustegevuste liigitus, mille kohaselt on üks vajalik tingimus minimaalsete sotsiaalsete kaitsemeetmete täielik rakendamine. Sellise raamistiku abil saab selgitada välja, kas majandustegevus ning seega ka sellega seotud varad või projektid on keskkonnasäästlikud. Taksonoomiamääruse[9] artikli 4 kohaselt peab liit kohaldama keskkonnasäästlike äriühinguvõlakirjade jaoks mõeldud standardite loomisel alati selle taksonoomia kriteeriumeid[10]. Seetõttu teeb komisjon ettepaneku, et taksonoomiamäärus ja selle alusel vastu võetavad delegeeritud õigusaktid peaksid määraltema Euroopa roheliste võlakirjade jaoks selle, mida tähendab „roheline“.

Käesoleva ettepanekuga luuakse raamistik kõigile roheliste võlakirjade emitentidele (st nii avalikust kui ka erasektorist pärit ning nii finants- kui ka mittefinantsettevõtjatest emitendid). Raamistikku peaksid kasutada saama ka pandikirjade emitendid, samuti väärtpaberistajad, kui

---

6 Komisjoni teatis „Kestliku Euroopa investeerimiskava / Euroopa rohelise kokkuleppe investeerimiskava“ (COM(2020) 21 final).

7 Euroopa Ülemkogu 12. detsembri 2020. aasta järeldused (EUCO 22/20).

8 Komisjoni 2021. aasta tööprogramm (20.10.2020, COM(2020) 690 final).

9 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuni 2020. aasta määrus (EL) 2020/852, millega kehtestatakse kestlike investeeringute hõlbustamise raamistik ja muudetakse määrust (EL) 2019/2088.

10 ELi taksonoomiamääruse artikkel 4: „Liikmesriigid ja liit kohaldavad samu artiklis 3 sätestatud keskkonnasäästliku majandustegevuse kindlakstegemise kriteeriume kõikide meetmete puhul, millega nähakse finantsturu osalistele ja emitentidele ette nõuded finantstoodete või äriühingute võlakirjade kohta, mida pakutakse keskkonnasäästlikuna.“

väärtpabereid emiteeritakse eriotstarbelise üksuse kaudu[11]. Seos taksonoomiamäärusega võimaldab kasutada Euroopa rohelistest võlakirjadest saadavaid tulusid mitmesuguseks erinevaks majandustegevuseks, mis aitab mägratavalt kaasa keskkonnasäästlikkuse eesmärkide saavutamisele. Praeguse turu roheliste võlakirjadega seotud parimatele tavadele toetudes pakutakse käesolevas ettepanekus välja palju võimalikke kasutusviise. Panga emiteeritud Euroopa roheline võlakiri keskkonnasäästlike hüpoteekide finantseerimiseks, terasetootja emiteeritud Euroopa roheline võlakiri uue, väiksemate heitkogustega tootmistehnoloogia rahastamiseks ja valitsemissektori esindaja emiteeritud Euroopa roheline võlakiri taastuvenergiapaigaldiste subsideerimiseks on vaid mõned näited.

Käesolev ettepanek tugineb turu parimatele tavadele ning kestliku rahanduse kõrgetasemeliselt eksperdirühmalt saadud soovitustele ja tagasisidele. Rühma 2018. aasta 31. jaanuaril avaldatud aruandes[12] soovitati kehtestada tolleaegse nimetusega ELi roheliste võlakirjade standard. Seejärel võttis komisjon oma 2018. aasta 8. märtsil vastu võetud jätkusuutliku majanduskasvu rahastamise tegevuskavas[13] endale kohustuse töötada välja ELi roheliste võlakirjade standard. Komisjon tegi ELi roheliste võlakirjade standardiga seotud soovituste koostamise ülesandeks kestliku rahanduse tehniliste ekspertide rühmale, kuhu kuulusid eri sektoreid esindavad turuosalised. Ekspertide rühm esitas soovitused oma 2019. aasta juuni lõpparuandes, millele järgnes 2020. aasta mais standardi eelnõu jaoks mõeldud kasutatavusjuhend. Lõpetuseks kogus komisjon veel roheliste võlakirjadega seotud teavet ja arvamusi uue kestliku rahanduse strateegia teemal avalikkusega konsulteerimisel (2020. a aprillist juulini) ja ELi roheliste võlakirjade standardi teemalisel konsulteerimisel (2020. a juunist oktoobrini).

- **Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega**

Käesolevas ettepanekus on reeglid, mida roheliste võlakirjade emitendid peavad järgima, et võiksid võlakirja Euroopa roheliseks võlakirjaks ehk EuGBks nimetada. Ettepanek tugineb olemasolevatele turu parimatele tavadele ja selles on asjaomastel kehtivatel õigusaktidel põhinevad lisanõuded. Nõuded on kooskõlas poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega (eelkõige taksonoomiamäärusega). Käesoleva ettepaneku kohaselt peavad Euroopa roheliste võlakirjade emitendid tagama, et võlakirjadest saadavad tulud jaotatakse täielikult taksonoomiamääruse nõuetele vastavatele varadele ja kulutustele, et asjaomane võlakiri saaks olla täielikult keskkonnasäästlik. Ettepanek on kooskõlas ka teiste kestliku rahanduse algatustega, sealhulgas komisjoni ettepanekuga võtta vastu äriühingute kestlikkusaruandluse direktiiv,[14] mille kohaselt võiksid kõik suured äriühingud ja enamik reguleeritud turgudel noteeritud äriühingutest (st ka paljud väärtpaberite emitendid) esitada kestlikkusaruandeid.

---

[11] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2021. aasta määruses (EL) 2021/557 (millega muudetakse COVID-19 kriisist taastumisele kaasa aitamiseks määrust (EL) 2017/2402, millega kehtestatakse väärtpaberistamise üldnormid ning luuakse lihtsa, läbipaistva ja standarditud väärtpaberistamise erinormid) on nõue, et komisjon peab andma 2021. aasta 1. novembriks aru konkreetse kestliku väärtpaberistamise raamistiku loomise kohta, võttes aluseks Euroopa Pangandusjärelevalve aruande ning tehes seda tihedas koostöös Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve ning Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvega. Käesolev ettepanek ei mõjuta seda aruannet. Konkreetse kestliku väärtpaberistamise raamistiku (kui see on vajalik) kohaldamisala ja muud aspektid võivad Euroopa rohelisteks võlakirjadeks kvalifitseeruvate väärtpaberistamisväärtpaberite raamistiku omadest erineda.

[12] https://ec.europa.eu/info/publications/sustainable-finance-high-level-expert-group_en

[13] Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele: „Tegevuskava: jätkusuutliku majanduskasvu rahastamine“ (8.3.2018, COM(2018)097 final).

[14] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ET/TXT/?uri=CELEX:52021PC0189

Ettepanek on kooskõlas ka kapitaliturgude liidu eesmärkidega parandada liidu kapitaliturgude võimet kaasata ja suunata investeeringuid, mis võivad aidata rahastada rohepööret.

- **Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega**

Ettepanek on kooskõlas Euroopa rohelise kokkuleppe üldiste poliitikaeesmärkidega. Euroopa roheline kokkulepe on Euroopa Liidu vastus kliima- ja keskkonnaprobleemidele, mis eristavad meie põlvkonda teistest. Selle eesmärk on muuta liidu majandus 2050. aastaks nüüdisaegseks, ressursitõhusaks ja konkurentsivõimeliseks ning viia selle kasvuhoonegaaside netoheide nulli[15]. Peale selle edendab Euroopa roheliste võlakirjade emiteerimist ja loomist toetava usaldusväärse reguleeritud keskkonna loomine oluliselt euro rahvusvahelist rolli ning aitab saavutada eesmärki muuta liidu finantsturud uueks keskkonnahoidliku rahastamise keskuseks, toetades nii veelgi ELi keskkonnahoidlikke investeeringuid[16]. Komisjon võiks anda määruse (EL) 2021/240[17] alusel liikmesriikidele Euroopa roheliste võlakirjade propageerimiseks riigis tehnilist abi.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

- **Õiguslik alus**

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 4 lõike 2 punkti a kohaselt kuulub käesolev ettepanek jagatud pädevuse valdkonda ja põhineb nimetatud lepingu artiklil 114, mis annab pädevuse kehtestada sobivaid sätteid, mille eesmärk on siseturu rajamine ja selle toimimine.

ELi toimimise lepingu artikkel 114 võimaldab liidul võtta meetmeid, millega mitte ainult ei kaotata olemasolevaid põhivabaduste kasutamise takistusi, vaid ka ennetatakse nende tekkimist tulevikus. See hõlmab ka selliseid takistusi, mis teevad siseturu eeliste täieliku kasutamise turuosalistele (nt roheliste võlakirjade emitentidele või investoritele) keeruliseks.

Praegune roheliste võlakirjade turg põhineb täielikult turu määratud normidel ja tavadel, mille kohaselt pakuvad investoritele kinnitust väliste hindajatena tegutsevad äriühingud. Olemasolevate standardite kohaselt on olemas kõrgetasemelised protsessipõhised suunised või soovitused, aga keskkonnahoidlike projektide alusmõiste ei ole piisavalt standarditud, range ega kõikehõlmav. Nii ei saa investorid lihtsalt tuvastada võlakirju, millest saadav tulu on kooskõlas keskkonnaeesmärkidega või aitab neid saavutada (sh üleilmse keskmise temperatuuri tõusu hoidmine tööstusrevolutsioonieelse tasemega võrreldes tunduvalt alla 2 °C ja püüdlus hoida see 1,5 °C piires, nagu on sätestatud Pariisi kokkuleppes). Selline olukord piirab ka emitentide võimalusi kasutada keskkonnasäästlikke võlakirju oma ärimudeli keskkonnasäästlikumaks muutmiseks.

Peale selle ei taga praegused turu standardid piisavat läbipaistvust ega väliste hindajate vastutust ning puudub väliste hindajatena tegutsevate äriühingute pidev järelevalve. Järelikult on investoritel keskkonnasäästlike võlakirjade tuvastamisel, usaldamisel ja võrdlemisel veel rohkem raskusi.

---

15 2020. aasta 4. märtsil võttis komisjon vastu ettepaneku võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse kliimaneutraalsuse saavutamise raamistik ja muudetakse määrust (EL) 2018/1999 (Euroopa kliimamäärus) (2020/0036 (COD)). Selles tehakse ettepanek muuta eesmärk saavutada 2050. aastaks kliimaneutraalsus ELile õiguslikult siduvaks.

16 „Euroopa majandus- ja finantssüsteem: avatuse, tugevuse ja vastupidavuse edendamine (19.1.2021, COM(2021) 32 final).

17 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. veebruari 2021. aasta määrus (EL) 2021/240.

Niisiis on liidus kasutusel eri tavad ning tõeliselt roheliste võlakirjade tuvastamine on investorite jaoks kulukas, mis ühtlasi tähendab seda, et roheliste võlakirjade turg ei saa kasvada oma potentsiaalile vastavalt.

Seni ei ole ükski liikmesriik võtnud vastu õigusakte, millega oleks riiklikul tasandil kehtestatud ametlik roheliste võlakirjade standard. Ent riiklikes märgistamissüsteemides on juba sätestatud eri nõuded keskkonnasäästlike finantstoodete jaoks, millega võivad mõnel juhul kaasneda nõuded ka võlakirjadele (nt võlakirjafondide puhul). ELi liikmesriikide emiteeritud roheliste võlakirjade puhul on juba näiteid keskkonnasäästliku tegevuse erinevatest määratlustest eri riikides. Lisaks on roheliste võlakirjade turu jätkuvat kasvu ja selle turu tähtsust Pariisi kokkuleppe eesmärkide saavutamiseks vajalike investeeringute tegemiseks arvestades tõenäoline, et mõni liikmesriik mõtleb riiklike standardite või suuniste kehtestamisele.

Selliste riiklike algatuste eesmärk oleks tõenäoliselt samade probleemide lahendamine nagu kavandatud EuGB algatusel, aga tulemused võivad olla liikmesriigiti erinevad. Seetõttu on tõenäoline, et liikmesriikide õigusnormid saaksid olema erinevad, mis takistaks kapitali vaba liikumist, ei võimaldaks Euroopas võrdseid tingimusi ja oleks vastuolus kapitaliturgude liidu eesmärkidega. Niisiis on olemas selge vajadus ühtse roheliste võlakirjade standardi järele, mida järgiksid kogu liidus nii avaliku kui ka erasektori roheliste võlakirjade emitendid. Käesoleva määruse vastuvõtmise eesmärk oleks tagada selliste ühtlustatud nõuete olemasolu. Seepärast on asjakohane õiguslik alus ELi toimimise lepingu artikkel 114.

- **Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)**

Ettepanek on kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega, mille kohaselt võib liit meetmeid võtta vaid siis, kui liikmesriigid üksinda soovitud eesmärke saavutada ei suuda.

Roheliste võlakirjade turg on olemuselt rahvusvaheline, sest turuosalised kauplevad võlakirjadega üle riigipiiride. Emitendid ja finantstoodetesse investeerijad vajavad ühiseid parameetreid ja mõisteid, mille alusel teha kindlaks, millised projektid ja tegevused on keskkonnasäästlikud, ning neid omavahel võrrelda. Sellises olukorras võiksid roheliste võlakirjade turu tõrgete kõrvaldamiseks vastu võetud riiklikud õigusaktid Euroopas roheliste võlakirjade turgu killustada.

Ka roheliste võlakirjade väliste hindajate turg piiriülene. Et selliste teenuste pakkujate jaoks säiliksid võrdsed tingimused, on vajalik keskne Euroopa roheliste võlakirjade väliste hindajate registreerimise ja järelevalve kord Euroopa tasandil ning asjaomase koordineerimisega peaks tegelema Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve (ESMA).

Seetõttu ei saa selline algatus piirduda ühe liikmesriigi territooriumiga, vaid vajalik on liidu tasandil koordineeritud tegevus. Ainult liidu tasandil toimuva sekkumisega saab Euroopa roheliste võlakirjade jaoks määratleda põhimõtteühtsed standardnõuded, et parandada siseturu toimimist ja hoida ära turumoonutusi.

Liidu vahend näib olevat praeguse olukorra lahendamiseks sobivam, kuna Euroopa roheliste võlakirjade ettepaneku ja teiste asjaomaste liidu tasandi õigusaktide (nt taksonoomiamäärus) vahel on palju seoseid.

Eeltoodud põhjustel on ühtlus ja aluslepingutes sätestatud vabaduste kasutamise õiguskindlus paremini tagatud liidu tasandi meetmetega.

- **Proportsionaalsus**

Ettepanek on kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud proportsionaalsuse põhimõttega. Kavandatud meetmed on eesmärkide saavutamiseks vajalikud ja ka kõige sobivamad.

Kui kehtestada roheliste võlakirjade jaoks liidu tasandil ühtne vabatahtlik standard, on see Euroopas ja võimalik et ka maailmaturul kvaliteetsete roheliste võlakirjade eeskuju, kuid praeguseid turuosalisi ei sunnitaks seda järgima. Kuna käesolev määrus võimaldaks kaotada teatavad kvaliteetsete roheliste võlakirjade turu korraliku toimimise takistused, aitaks see suunata kapitalivood keskkonnasäästlikesse projektidesse ja lihtsustada piiriüleste keskkonnahoidlike investeeringute tegemist. Kuna tegevusetus võib viia turu killustumiseni ja investoritele segase olukorrani, pakub käesolev ettepanek õigusselgust, läbipaistvust ja Euroopa roheliste võlakirjade võrreldavust kogu liidus.

Nii sidusrühmade tagasisides käesolevale ettepanekule kui ka sellega seotud mõjuhinnangus nimetati peamisteks probleemide tekitajateks seda, et puudub põhimõtteühtne määratlus selle kohta, millised rohelistest võlakirjadest saadud tulu kasutamise viisid on keskkonnasäästlikud, ja väliste hindajate pideva järelevalve puudumist. Ettepanekuga ei minda kaugemale kui on nende probleemide lahendamiseks vajalik ehk täpsemalt: 1) luuakse roheliste võlakirjade jaoks vabatahtlik standard, mille kohaselt tuleb tulu kasutada kooskõlas taksonoomiamääruse nõuetega, ning 2) kehtestatakse Euroopa roheliste võlakirjade emitentide jaoks nõue tellida registreeritud ja käesoleva määruse nõuetele vastava järelevalve all olevalt väliselt hindajalt emiteerimiseelne ja -järgne hindamine. Käesoleva määruse registreerimis- ja järelevalvenõuded ei kohalduks avaliku sektori audiitoritele ega teistele valitsemissektori esindajast emitentidelt saadud volitustega avaliku sektori üksustele, sest need on õigusaktiga loodud üksused, kes teevad järelevalvet avaliku sektori kulutuste üle ning nende sõltumatus on tavaliselt seadusega tagatud.

- **Vahendi valik**

Käesoleva ettepaneku eesmärk on kehtestada Euroopa roheliste võlakirjade ühtse standardi jaoks ühtsed nõuded, mis lihtsustaks veelgi keskkonnasäästlike investeeringute tegemist ja toetaks siseturu toimimise koordineeritud täiustamist. Selliste poliitikaeesmärkide saavutamiseks on vaja otsekohaldatavat määrust, mis on parim viis tagada maksimaalne ühtlustamine ja hoida ära erinevast rakendamisest tingitud erinevused.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

- **Praegu kehtivate õigusaktide järelhindamine või toimivuse kontroll**

ELi tasandi õiguskorda roheliste võlakirjade jaoks praegu olemas ei ole.

- **Konsulteerimine sidusrühmadega**

Komisjon algatas 16 nädalat kestnud avaliku konsultatsiooni uue kestliku rahanduse strateegia kohta 2020. aasta 8. aprillil. Konsulteerimine hõlmas üle 100 küsimuse (sh mitu küsimust finantstoodete standardite ja märgistuse kohta ning toonase nimega ELi roheliste võlakirjade standardi kohta). Komisjon sai konsulteerimise käigus paljudelt erinevatelt sidusrühmadelt kokku üle 600 vastuse. Tagasiside aruanne, kus on esitatud saadud info ülevaade, on avaldatud komisjoni veebisaidil[18].

[18] https://ec.europa.eu/info/consultations/finance-2020-sustainable-finance-strategy_et

Komisjon algatas 2020. aasta 12. juunil ka sihtkonsulteerimise, et saada sidusrühmadelt ELi roheliste võlakirjade standardi kohta veel tagasisidet. See kestis 16 nädalat ja lõppes 2020. aasta 2. oktoobril, andes tulemuseks 167 vastust, mis on veebis avaldatud[19]. Konsultatsioonidokumendis oli kokku 19 küsimust, milles keskenduti kahele põhiteemale: ELi roheliste võlakirjade standard ning sotsiaalsed võlakirjad ja COVID-19. Vastuseid saadi paljudelt erinevatelt sidusrühmadelt: ettevõtjad/äriorganisatsioonid, ettevõtjate ühendused, tarbijaorganisatsioonid, vabaühendused ja avaliku sektori asutused. Mis puudutab geograafiat, siis vastuseid saadi 20 liikmesriigist, kahest muust Euroopa riigist ja kahest riigist väljaspool Euroopat.

- **Eksperdiarvamuste kogumine ja kasutamine**

Komisjon korraldas 2020. aasta mais ja juunis eri sektoritest ja liikmesriikidest valitud 11 sidusrühmaga struktureeritud süvaintervjuud.

Peale selle korraldas komisjon 2020. aasta 2.–23. detsembrini nõukogu majandus- ja rahanduskomitee Euroopa avaliku sektori võlaturgude roheliste võlakirjade töörühma kaudu sihitatud küsimustikuga lühikonsultatsiooni riiklike võlahalduritega. Küsimustikku levitati ka liikmesriikide kestliku rahanduse eksperdirühma seas ja vastajatel paluti vastused liikmesriigiti kooskõlastada. Tagasisidet esitas 17 liikmesriiki.

Komisjon pidas regulaarselt nõu ka ESMAga (mh võimaliku väliste hindajate liidu tasandil registreerimise ja järelevalve korra kohta).

Komisjoni Teadusuuringute Ühiskeskus koostas roheliste võlakirjade kohta mitu akadeemilist kirjutist, töödokumenti ja aruannet: 1) „Green bonds and companies' environmental performance: a feasibility study“ („Rohelised võlakirjad ja äriühingute keskkonnatoime: teostatavusuuring“); 2) „Green bonds and use of proceeds reporting: what do we know from market data providers?“ („Rohelised võlakirjad ja tulu aruandlus: mida me turuandmete esitajatelt saadud teabe alusel teame“); 3) „The pricing of green bonds. Are financial institutions special?“ („Roheliste võlakirjade hinnakujundus. Kas finantsasutused on kuidagi erilised?“); 4) „Green Bonds as a tool against climate change“ („Rohelised võlakirjad kui kliimamuutuste vastane tööriist“).

Euroopa roheliste võlakirjade algatust on arutatud liikmesriikide kestliku rahanduse eksperdirühma regulaarsetel koosolekutel 2019. aastast alates: liikmesriike hoiti regulaarselt kursis ja nad osalesid konkreetsetel teemadel (nt seos taksonoomiamäärusega ning võimaliku Euroopa roheliste võlakirjade algatuse vorm ja laad) toimunud aruteludes.

- **Mõjuhinnang**

Mõjuhinnangus vaadeldi peale lähtestsenaariumi (kui liidu meetmeid ei võeta) mitmeid erinevaid poliitikavariante kolmest olulisimast aspektist.

(1) Roheliste võlakirjade emitentide jaoks standardi kehtestamisega seoses vaadeldi järgmisi valikuid: 1) vabatahtlikkus: roheliste võlakirjade emitentidel on vabadus valida, kas järgida tulevast Euroopa roheliste võlakirjade algatust või mitte, ning 2) kohustuslikkus: kõik ELis emiteeritud või ELis tegutseva emitendi välja antud rohelised võlakirjad peavad järgima tulevast Euroopa roheliste võlakirjade algatust.

(2) Euroopa roheliste võlakirjade väliste hindajate õigusliku kohtlemisega seoses vaadeldi järgmisi valikuid: 1) ESMA-le tehakse ülesandeks Euroopa roheliste võlakirjade välistele hindajatele loa andmine, järelevalve ja nõuded on piiratud ning

[19] https://ec.europa.eu/info/consultations/finance-2020-eu-green-bond-standard_en

2) ESMA-le tehakse ülesandeks Euroopa roheliste võlakirjade välistele hindajatele loa andmine ja järelevalve rangema õigusraamistiku alusel.

(3) Euroopa rohelisi võlakirju välja anda soovivatele valitsemissektori esindajatele (erinevalt teistest emitentidest) võimaldatava paindlikkusega seoses vaadeldi järgmisi valikuid: 1) paindlikkus puudub; 2) paindlikkus hõlmab ainult võlakirjadega seotud nõudeid, mitte taksonoomiamääruse kohaldamist ja rakendamist, ning 3) paindlikkus hõlmab nii võlakirjadega seotud nõudeid kui ka taksonoomiamäärust.

Kahe selleteemalise veebikonsultatsiooni tulemustest nähtus, et valdav osa sidusrühmadest pooldas ELi roheliste võlakirjade standardi kontseptsiooni, nagu see toona teada oli, mille väljapakkuja oli kestliku rahanduse tehniliste ekspertide rühm ja mis sisaldas vabatahtliku standardi nõuet. Kohustuslikku standardit pooldasid vaid vähesed.

Valdav osa vastajatest pooldas õiguskorda, mille kohaselt on välised hindajad ESMA järelevalve all. Paljud soovisid seda näha proportsionaalsena. See näitab, et enamik sidusrühmi eelistaks peamiselt leebemat või sihitatumat järelevalvekorda.

Praeguste ja võimalike tulevaste valitsemissektori roheliste võlakirjade emitentidega konsulteeriti nende jaoks mõeldud paindlikkuse teemal ning nende arvamused taksonoomiamäärusega seotud paindlikkuse kohta jagunesid pooleks. Ent valitsemissektori esindajast ja äriühingust emitentide jaoks põhimõtteühtset korda pooldati väga.

Eri variantide analüüsi ja sidusrühmadelt saadud tagasiside alusel selgitati mõjuhinnangus välja, et eelisvariant on selline, kus:

(1) Euroopa roheliste võlakirjade algatus kehtestatakse vabatahtliku standardina, mis on kooskõlas turu parimate tavade ja taksonoomiamäärusega;

(2) ESMA-le tehakse ülesandeks Euroopa roheliste võlakirjade välistele hindajatele loa andmine ning järelevalve ja nõuded on piiratud ning

(3) valitsemissektori esindajast emitentidele võimaldatakse mõningast paindlikkust Euroopa roheliste võlakirjadega seotud täitmise tagamisel, aga mitte taksonoomiamääruse kohaldamisel ja tõlgendamisel.

Eelistatud variant põhineb turu parimatel aruandluse ja välise hindamise tavadel ning kooskõlal taksonoomiamäärusega. See asjaolu teeks Euroopa roheliste võlakirjade algatusest läbipaistvuse ja keskkonnaalase tõsiseltvõetavuse seisukohast tähtsaima standardi, mis oleks kooskõlas eesmärgiga arendada ja toetada parema kvaliteediga roheliste võlakirjade turgu. Kavandatud vabatahtlik standard koos leebe järelevalvega tagaks liidu eesmärkide täitmise kõige kulutõhusamal ja tulemuslikumal moel.

Vabatahtlik standard meeldiks kvaliteetsete roheliste võlakirjade emitentidele, kellest paljud avaldasid Euroopa roheliste võlakirjade algatusele toetust, sest see võimaldaks neil selgemini teavitada investoreid ja teisi oma keskkonnasäästlikkusest ja sellega seoses võetud kohustustest. Ühtlasi ei kahjustaks see olemasolevaid roheliste võlakirjade turge, mis võivad vabalt edasi tegutseda. Nii oleks võimalik luua konkurentsiturg, kus tulevasi emissioone määrab investorite nõudlus, mitte regulatiivsed nõuded.

Väliste hindajate leebem sihitatud järelevalve suurendaks välise hindamise läbipaistvust emitentide ja investorite jaoks, ühtlustaks eri toimimisviiside teatavaid tahke rohkem ning käsitleks huvide konflikti küsimusi, ilma et see pelutaks olemasolevaid teenusepakkujaid end uue korra kohaselt registreerimast ja Euroopa roheliste võlakirjade hindajatena tegutsemast.

Kui rakendada valitsemissektori esindajate jaoks piiratud paindlikkust, saaksid liikmesriigid anda Euroopa rohelisi võlakirju välja äriühingutega võrdsetel tingimustel, nautides siiski

mõningast paindlikkust, mis arvestab nende institutsiooniliste eripäradega. Nagu teisedki kasutajad võivad ka valitsemissektori esindajast emitendid vabalt otsustada, kas järgida Euroopa roheliste võlakirjade algatuse nõudeid või mitte.

Üldiselt annaks standard selged usalduseelised, mis võivad saada ka hinnaeelisteks ja ajendada nii võlakirjade emitente seda rohkem kasutama. Samamoodi võivad emitendid tahta näidata, et võlakirju standardi kohaselt emiteerides on nende keskkonnahoidlikkuse lubadused paremad.

Investoritele oleks olemas roheliste võlakirjade segment, milles on tagatud turu usaldusväärsus, läbipaistvus ja võrreldavus, ning keskkonnasäästliku/-hoidliku/rohelise ühtne määratlus, mis tähendab, et suureneks võrreldavus ja usaldus. Algatus annaks investoritele suurema valiku ja oleks eriti kasulik just kõige veendunumatele keskkonnahoidlikele investoritele, kes hindavad rohelise rangemat määratlust. Institutsionaalsed investorid saaksid end turul teistest selgelt eristada, kui keskenduksid võlakirjadesse investeerimisel just Euroopa rohelistele võlakirjadele.

Väliste hindajate jaoks võivad standardi järgimisega kaasneda lisakulud. Peale järelevalvetasude, mis peaksid esialgu olema minimaalsed, tekivad hindajatel mõned otsesed nõuete täitmise ja õigusnõustamisega seotud kulud ning ESMA-lt loa saamisega seotud korralduslikud kulud.

Ent emitendid saaksid endiselt anda võlakirju välja erinevate turul kasutatavate standardite kohaselt. Standardi kasutamise kulud oleks peamiselt sellised, mida välised hindajad võivad edasi anda, ja taksonoomia järgimise kulud. Ent taksonoomia järgimisega seotud kulud oleks tekkinud ka muude algatuste (nt muud kui finantsaruandlust käsitlev direktiiv 2014/95/EL[20]) kohaselt, mis tähendab, et osa neist kuludest n-ö tasaarvestataks.

Algatuses on keskkonnasäästlikkuse selge määratlus ja see teeb kvaliteetsete roheliste võlakirjade väljaselgitamise turul lihtsamaks. Läbipaistvuse paranemisega peaks paranema ka turu tõhusus ja kvaliteetsematesse keskkonnahoidlikesse projektidesse ja varadesse peaks minema rohkem investeeringuid, eriti kestliku rahanduse laiema tegevuskava muudest osadest tulenevate uute avalikustamisnõuete tõttu. Suurem usaldus turul võib anda ka hinnakujunduseeliseid, mis võivad edendada taksonoomidaga kooskõlas olevate varade ja projektide rahastamist. Need asjaolud peaksid aitama Euroopa majandusel muutuda CO_2-neutraalseks ning minna kiiremini üle vähem saastavatele tehnoloogiatele ja tootmisprotsessidele, millest on kasu nii keskkonnal kui ka ühiskonnal üldisemalt.

- **Õigusnormide toimivus ja lihtsustamine**

Toimivuskontroll käesolevat ettepanekut ei hõlmanud.

- **Põhiõigused**

Käesolevas ettepanekus austatakse põhiõigusi ja järgitakse iseäranis Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhimõtteid.

[20] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2014. aasta direktiiv 2014/95/EL, millega muudetakse direktiivi 2013/34/EL seoses mitmekesisust käsitleva teabe ja muu kui finantsteabe avalikustamisega teatavate suurettevõtjate ja kontsernide poolt (ELT L 330, 15.11.2014, lk 1).

4. MÕJU EELARVELE

Käesoleva ettepaneku kohaselt antaks ESMA-le uus ülesanne registreerida käesoleva määruse kohaseid teenuseid osutavad välised hindajad ja teha nende üle järelevalvet. Selle kohaselt peaks ESMA küsima välistelt hindajatelt tasu, mis peaks katma kõik tema halduskulud, mis on tekkinud väliste hindajate registreerimise ja järelevalve tõttu.

Hinnanguliselt peaks vajalik olema 0,2 täistööajale taandatud töötajat iga välise hindaja kohta ning esimese nelja aasta jooksul peaks registreerimist soovima kolm hindajat[21]. Seega oleks registreerimise ja pideva järelevalve jaoks vaja ainult 0,6 täistööajale taandatud töötajat. Ent sünergia praeguste ülesannetega, mis tulenevad Euroopa järelevalveasutuste tegevuse hindamisest, mille jaoks ESMA sai lisapersonali ja -eelarvevahendeid, peaks olema suur[22]. Peale selle on liidu 2022. aasta üldeelarve kavandamisel julgustatud kõiki ameteid saavutama aastas 1–2 %-line tõhususe kasv. Seega eeldatakse, et siinse ettepaneku vastuvõtmisega ei kaasneks vajadust lisaressursside järele.

5. MUUD KÜSIMUSED

- **Rakenduskavad ning seire-, hindamis- ja aruandluskord**

Siinset algatust hinnates arvestab komisjon alltoodud allikate ja näitajatega ning toetub ESMA ja pädevate asutustega toimunud aruteludele ja avaliku konsulteerimise tulemustele. Hindamine toimub kooskõlas komisjoni parema õigusloome suunistega.

Näitajad:

(1) emiteeritud Euroopa roheliste võlakirjade üldkogus, lunastamata võlakirjade üldkogus, kogumaht ja hinnad ning aastas emiteeritud ja [ELis ja maailmas] lunastamata roheliste (aga mitte Euroopa roheliste võlakirjade nime kandvate) võlakirjade arv;

(2) Euroopa rohelisteks võlakirjadeks ja muidu rohelisteks võlakirjadeks nimetatud võlakirjade ning muude lunastamata võlakirjade (võrdlusalusena, st samadelt/sarnastelt emitentidelt) turu likviidsuse andmed;

(3) käesoleva määruse kohaselt registreeritud väliste hindajate arv;

(4) väliste hindajate makstud regulatiivsed tasud;

(5) määruse järgimisega seotud kaebused ja/või järelevalvearuanded.

Allikad:

(1) ESMA registreeritud väliste hindajate andmebaas;

(2) ESMA regulatiivsete tasude andmebaas;

(3) ESMA hoiatuste ja kaebuste andmebaas;

(4) võlakirjaturuga seotud välised andmebaasid;

(5) sidusrühmadelt otse ja konsulteerimisega saadud info.

---

[21] CBI 2018. aasta uuringu kohaselt domineeris (90 %) välise hindamise turul peamiselt Euroopa teenuseosutajatest koosnev grupp ning 75 % turust kuulub kuuele teenuseosutajale: CICERO, Sustainalytics, Vigeo Eiris, EY, ISS-oekom ja DNV GL. Hinnangu kohaselt tahavad ESMA juures EuGB raamistiku alusel registreeruda neist pooled (vt mõjuhinnangu lisa 9).

[22] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ET/TXT/?uri=CELEX:32019R2175

Infotehnoloogia arendamise ja hangetega seotud valikud peab eelnevalt heaks kiitma Euroopa Komisjoni infotehnoloogia ja küberturvalisuse nõukogu.

- **Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus**

I jaotises, täpsemalt artiklis 1, sätestatakse määruse reguleerimisese: ühtsed nõuded võlakirjade emitentidele, kes tahavad vabatahtlikult nimetada oma liidu investoritele pakutavaid keskkonnasäästlikke võlakirju Euroopa rohelisteks võlakirjadeks ehk EuGBdeks, ning Euroopa roheliste võlakirjade väliste hindajate registreerimise süsteemi ja järelevalve raamistiku kehtestamine.

Artiklis 2 on sätestatud käesolevas määruses kasutatavad mõisted.

Määruse II jaotises sätestatakse Euroopa rohelise võlakirja ehk EuGB nimetuse kasutamise tingimused.

Esimeses peatükis on võlakirjaga seotud nõuded.

Artikliga 3 lubatakse Euroopa rohelise võlakirja ehk EuGB nimetust kasutada ainult asjaomase jaotise nõuetele vastavate võlakirjade emitentidel kuni võlakirja lunastustähtajani. Raamistik on mõeldud igasuguste võlakirjade emitentidele (sh pandikirjade emitendid ja väärtpaberistajad, kui väärtpaberistamise tehingu võlakirjad emiteeritakse eriotstarbelise üksuse kaudu). Peale selle on raamistik mõeldud nii liidus kui väljaspool seda tegutsevatele emitentidele, kes pakuvad võlakirju liidu investoritele.

Artiklis 4 on sätestatud, et emitendid peavad jaotama tulud ainult sobiliku põhivara, sobilike kulutuste või sobilike finantsvarade (või nende kombinatsiooni) rahastamisele. Artikli kohaselt ei tohi võlakirjade emitendid selleks saadud tuludest kulusid maha arvestada. Valitsemissektori esindajast emitentidel lubatakse jaotada võlakirjadest saadud tulud ka teatavatele muudele kulutustele, mida ei ole artikli 4 lõikes 1 mainitud.

Artiklis 5 on määratud, millistesse kategooriatesse käesoleva määruse mõistes sobilikud finantsvarad peavad kuuluma ning mis liiki vara ja kulutuste rahastamiseks selliseid finantsvarasid tuleks kasutada.

Artiklis 6 on nõue, et kõiki võlakirjadest saadud tulusid tuleb kasutada määruse (EL) 2020/852 artiklis 3 sätestatud keskkonnasäästliku majandustegevuse nõuetele vastavaks majandustegevuseks ehk majandustegevuseks, mis 1) aitab oluliselt kaasa ühe või mitme nimetatud määruse artiklis 9 sätestatud keskkonnaeesmärgi saavutamisele; 2) ei tekita olulist kahju ühelegi nimetatud keskkonnaeesmärgile; 3) toimub nimetatud määruse artiklis 18 sätestatud minimaalseid kaitsemeetmeid rakendades ning 4) vastab tehnilistele sõelumiskriteeriumidele, mille komisjon on nimetatud määruse artikli 10 lõike 3, artikli 11 lõike 3, artikli 12 lõike 2, artikli 13 lõike 2, artikli 14 lõike 2 või artikli 15 lõike 2 kohaselt kehtestanud.

Kuna keskkonnasäästlikkuse valdkonnas on oodata tehnilist arengut, on tõenäoline, et määruse (EL) 2020/852 artikli 10 lõike 3, artikli 11 lõike 3, artikli 12 lõike 2, artikli 13 lõike 2, artikli 14 lõike 2 või artikli 15 lõike 2 kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusakte (millega kehtestatakse tehnilised sõelumiskriteeriumid) aja jooksul muudetakse. Sellepärast on artiklis 7 sätestatud, milliseid artiklites 4–6 mainitud taksonoomianõudeid emitendid kasutama peavad.

Kõnealuse peatüki kohaldamisega seoses tuleb mainida, et nimetuse „Euroopa roheline võlakiri“ ehk „EuGB“ kasutamine ei mõjuta Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL)

nr 575/2013,[23] Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 806/2014,[24] Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1129[25] ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2019/2033[26] ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/36/EL,[27] Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL[28] ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2019/2034[29] nõuete kohaldamist. Peale selle ei tohi ühtegi käesoleva määruse sätet tõlgendada nii, et emitent ei tohi kasutada neid võlakirju muudest tegevustest, varadest või üksuse osadest tulenevate kahjude katmiseks. Samamoodi ei tohi ühtegi käesoleva määruse sätet tõlgendada nii, et krediidiasutuse või investeerimisühingu asjaomaseid kapitaliinstrumente või kohustisi ei või direktiivi 2014/59/EL kohaselt või määruse (EL) 575/2013 või 2019/2033 kohase nn käivitava sündmuse toimumise korral alla hinnata.

Kõnealuse peatüki kohaldamisega seoses tuleb samuti märkida, et nõue jaotada Euroopa rohelistest võlakirjadest saadud tulud sobilike varade või kulutuste rahastamisele, ei tohiks keelata nende emitendil kasutada võlakirja tagatisena põhi- või finantsvara ega seostada võlakirja omanikele makstavad summad sellega rahastatava projekti tulemuslikkusega.

II peatükis on sätestatud Euroopa roheliste võlakirjadega seotud läbipaistvuse ja välise hindamise nõuded.

Artiklis 8 on selgitatud, et võlakirja võib liidus pakkuda avalikkusele ainult siis, kui emitendi veebisaidil on enne avaldatud I lisa kohane Euroopa roheliste võlakirjade teabeleht, mille on enne üle vaadanud väline hindaja.

Artiklis 9 on sätestatud emitendi kohustus koostada igal aastal kuni võlakirjadest saadud tulude täieliku jaotamiseni II lisa kohane Euroopa roheliste võlakirjade jaotusaruanne ja avaldada see hiljemalt kolm kuud pärast selles kajastatavat aastat. Samuti peab emitent tellima väliselt hindajalt emiteerimisjärgse hindamise esimese jaotusaruande kohta pärast kõigi võlakirjast saadud tulude jaotamist.

Artiklis 10 on sätestatud emitendi kohustus koostada vähemalt kord võlakirja kasutusea jooksul pärast tulude täielikku jaotamist III lisa kohane mõjuaruanne.

---

[23] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

[24] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT L 225, 30.7.2014, lk 1).

[25] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määrus (EL) 2017/1129, mis käsitleb väärtpaberite avalikul pakkumisel või reguleeritud turul kauplemisele võtmisel avaldatavat prospekti ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/71/EÜ (ELT L 168, 30.6.2017, lk 1).

[26] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta määrus (EL) 2019/2033, mis käsitleb investeerimisühingute suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid ning millega muudetakse määrusi (EL) nr 1093/2010, (EL) nr 575/2013, (EL) nr 600/2014 ja (EL) nr 806/2014.

[27] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

[28] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediidiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).

[29] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/2034, mis käsitleb investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet ning millega muudetakse direktiive 2002/87/EÜ, 2009/65/EÜ, 2011/61/EL, 2013/36/EL, 2014/59/EL ja 2014/65/EL.

Valitsemissektori esindajast emitendid võivad artikli 11 kohaselt tellida emiteerimiseelsed ja -järgsed hindamised ka avaliku sektori audiitorilt või mõnelt muult avaliku sektori asutuselt, kellele nad on andnud volitused käesoleva määruse järgimist hinnata.

Artiklis 12 on nõuded nende Euroopa roheliste võlakirjade jaoks, mille kohta tuleb avaldada prospekt.

Artiklis 13 nõutakse emitentidelt, et nad peavad hoidma kuni võlakirja lunastustähtajani oma veebisaidil kättesaadavana kõik artiklite 8–12 kohaselt koostatud dokumendid (sh emiteerimiseelse ja -järgse hindamise aruanded). Nimetatud artiklis on ka keeltekasutuse nõuded ja nõue teavitada ESMAt teatavatest käesoleva määruse kohaselt koostatud dokumentidest.

Määruse III jaotises sätestatakse Euroopa roheliste võlakirjade väliseks hindajaks saamise tingimused. Nimetatud jaotist ei kohaldata avaliku sektori audiitoritele ega teistele valitsemissektori esindajast emitendilt käesoleva määruse nõuetele vastavuse kontrollimise volitused saanud avaliku sektori üksustele.

I peatükis on väliseks hindajaks saamise tingimused. Need hõlmavad nõuet olla registreeritud ja vastata pidevalt registreerimise tingimustele. Artiklis 15 on volitused koostada regulatiivsed ja rakenduslikud tehnilised standardid, et täpsustada teatavaid väliste hindajate registreerimise kriteeriumeid ning teatavaid standardvorme, -malle ja -korda. Registreeritud välised hindajad võivad tegutseda kogu liidus. Väline hindaja peab esitama registreerimistaotluse ESMA-le. Väline hindaja peab teavitama ESMAt algse registreerimise tingimustega seotud olulistest muudatustest enne nende tegemist. ESMA võib keelduda välise hindaja registreerimisest artikli 15 alusel ja tühistada registreeringu teatud tingimustel artikli 51 alusel. Artikli 59 kohaselt peab ESMA pidama oma veebisaidil kõiki registreeritud väliseid hindajaid sisaldavat andmebaasi, kusjuures seal peavad olema ka need hindajad, kellel on käesoleva määruse kohane tegevus ajutiselt keelatud, või kelle registreering on tühistatud.

II peatükis on väliste hindajate juhtimiskorra ja -dokumentidega seotud nõuded. Artiklis 18 on sätestatud üldpõhimõtted, mille kohaselt peavad välised hindajad kasutama sobivaid süsteeme, ressursse ja tegevuskorda, jälgima ja hindama vähemalt korra aastas oma süsteemide, sisekontrollimehhanismide ja korra piisavust ja tulemuslikkust ning võtma puuduste avastamisel sobivaid meetmeid nende kõrvaldamiseks. Artiklites 19–28 on täpsemad nõuded kõrgema juhtkonna, analüütikute, töötajate ja teiste hindamises otseselt osalevate isikute, vastavuskontrolli funktsiooni, sisekorra, hindamismetoodika ja kasutatud teabe, hindamismetoodika või selle kohaldamise vigade, tegevuse edasiandmise, andmete säilitamise, huvide konflikti vältimise ja muude teenuste osutamise jaoks. Artiklites 18–23 ja 25 on volitused võtta vastu regulatiivsed tehnilised standardid, et täpsustada väliste hindajate juhtimisega seotud organisatsiooniliste nõuete, protsesside ja dokumentide hindamiseks vajalikke kriteeriumeid.

III peatükis on emiteerimiseelse ja -järgse hindamise nõuded. Artiklis 29 on selgitatud, et ei emiteerimiseelse ega -järgse hindamise aruandes ei või mainida ESMAt ega ühtegi pädevat asutust nii, et jääks mulje nagu nad oleks asjaomase dokumendi või hindamistegevused kinnitanud või heaks kiitnud. Artiklis 30 on nõuded teabe (sh käesoleva määruse kohaste eel- ja järelhindamise aruannete) jaoks, mille välised hindajad peavad tegema oma veebisaidil tasuta kättesaadavaks.

IV peatükis on kolmandates riikides asutatud väliste hindajate teenuste osutamise eeskirjad.

IV jaotise I peatükis on sätestatud riigi pädevate asutuste volitused teha võlakirjade emitentide üle järelevalvet, et oleks tagatud käesoleva määruse artiklite 8–13 kohaldamine. See hõlmab

ka mitut sätet, kus on halduskaristused ja muud haldusmeetmed, mida pädevad asutused võivad kasutada, ning karistuste avaldamise ja ESMA-le teadaandmise reeglid.

Jaotise II peatükis on ESMA volitused väliste hindajate järelevalve jaoks. Need hõlmavad volitust küsida teavet kas lihtteabenõude või otsusega, volitust korraldada üldisi uurimisi ja volitust teha kohapealset kontrolli. Nimetatud peatükis on ka ESMA järelevalvevolituste kasutamise tingimused. Mitmes sättes on järelevalvemeetmed, trahvid ja sunniraha, mida ESMA võib kohaldada. Samuti võib ESMA muuta registreerimis- ja järelevalvetasusid.

V jaotises delegeeritud õigusaktide kohta antakse komisjonile volitus võtta artiklis 60 sätestatud tingimuste kohaselt vastu delegeeritud õigusakte.

VI jaotises lõppsätete kohta on väliste hindajate jaoks mõeldud üleminekusäte käesoleva määruse jõustumisele järgneva esimese 30 kuu kohta.

2021/0191 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS

Euroopa roheliste võlakirjade kohta

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu riikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust,[30]

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

(1) Üleminek vähese CO_2 heitega, kestlikumale, ressursitõhusale ja õiglasele ringmajandusele on liidu majanduse pikaajalise konkurentsivõime ja inimeste heaolu tagamisel keskse tähtsusega. Liit sõlmis 2016. aastal Pariisi kokkuleppe[31]. Selle artikli 2 lõike 1 punktis c on sätestatud eesmärk tugevdada kliimamuutustele reageerimist muu hulgas seeläbi, et rahastamisvood viiakse kooskõlla vähese kasvuhoonegaaside heite ja kliimamuutute suhtes vastupanuvõimelisema arengu saavutamisega.

(2) Euroopa rohelise kokkuleppe investeerimiskavas[32] (14.1.2020) on ette nähtud keskkonnasäästlike võlakirjade standardi loomine, et suurendada investeerimisvõimalusi ja lihtsustada selge märgise abil keskkonnasäästlike investeeringute väljaselgitamist. Euroopa Ülemkogu kutsus oma 2020. aasta detsembri järeldustes komisjoni üles esitama seadusandlikku ettepanekut roheliste võlakirjade standardi kohta[33].

(3) Keskkonnasäästlikud võlakirjad on üks peamisi vähese süsinikdioksiidiheitega tehnoloogia, energia- ja ressursitõhususe ning keskkonnahoidliku transpordi- ja teadustaristuga seotud investeeringute rahastamise vahendeid. Selliseid võlakirju võivad emiteerida finants- ja mittefinantsettevõtjad ning valitsemissektor. Erinevad olemasolevad keskkonnasäästlike võlakirjade algatused ei taga keskkonnasäästliku majandustegevuse ühtset määratlust. Nii ei saa investorid lihtsalt leida üles võlakirju,

30 ELT C , , lk .

31 Nõukogu 5. oktoobri 2016. aasta otsus (EL) 2016/1841 Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni alusel vastu võetud Pariisi kokkuleppe Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta (ELT L 282, 19.10.2016, lk 4).

32 COM(2020) 21 final.

33 EUCO 22/20.

millest saadavad tulud on kooskõlas Pariisi kokkuleppes sätestatud keskkonnaeesmärkidega või aitavad neid saavutada.

(4) Erinevad eeskirjad teabe avalikustamise, keskkonnasäästlike võlakirjade väliste hindajate läbipaistvuse ja vastutuse ning keskkonnasäästlike projektide sobivuskriteeriumide kohta ei lase investoritel keskkonnasäästlikke võlakirju välja selgitada, usaldada ja võrrelda ning piiravad ka emitentide võimalusi kasutada selliseid võlakirju oma ärimudeli keskkonnasäästlikumaks muutmiseks.

(5) On tõenäoline, et liikmesriigid võtavad olemasolevaid erinevusi ja ühiste eeskirjade puudumist arvestades Pariisi kokkuleppe eesmärkidega kooskõla tagamiseks vastu erinevad meetmed ja lähenemisviisid, mis seetõttu kahjustavad/takistavad otseselt siseturu korralikku toimimist ja on kahjulikud ka keskkonnasäästlike võlakirjade emitentidele. Ärihuvidest lähtuvatel prioriteetidel rajanevate turutavade paralleelne areng viib erinevate tulemusteni, mis tähendab, et turg killustub ning siseturu toimimise ebatõhusus võib süveneda. Erinevad standardid ja turutavad teevad eri võlakirjade võrdlemise keeruliseks, loovad emitentidele ebavõrdsed turutingimused, tekitavad siseturul lisatõkkeid ja võivad moonutada investeerimisotsuseid.

(6) See, et väliste hindajate jaoks puuduvad ühtsed keskkonnasäästlike võlakirjade hindamise eeskirjad ja et keskkonnasäästlike tegevuste määratlused on erinevad, teeb siseturul pakutavate võlakirjadega seotud keskkonnaeesmärkide võrdlemise investorite jaoks üha keerulisemaks. Keskkonnasäästlike võlakirjade turg on sisuliselt rahvusvaheline, sest turuosalised kauplevad võlakirjadega piiriüleselt ja kasutavad kolmandast isikust väliste hindajate teenuseid samuti piiriüleselt. Liidu tasandil tegutsemisega saaks vähendada keskkonnasäästlike võlakirjade ja nendega seotud välise hindamise teenuste siseturu killustumise riski ning tagada Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2020/852[34] kohaldamine selliste võlakirjade turul.

(7) Seetõttu tuleks kehtestada ühtsed konkreetsed nõuded finants- ja mittefinantsettevõtjate ning valitsemissektori esindajate emiteeritud võlakirjade jaoks, mille puhul tahetakse vabatahtlikult kasutada nimetust „Euroopa roheline võlakiri“ või „EuGB“. Euroopa roheliste võlakirjade kvaliteedinõuete sätestamine määruses peaks tagama selliste võlakirjade emiteerimise jaoks võrdsed tingimused, kuna hoiab ära erinevate riiklike nõuete tekkimise (mis võib juhtuda direktiivi ülevõtmise korral), ning peaks samuti tagama selliste tingimuste otsekohaldatavuse asjaomaste võlakirjade emitentidele. Emitendid, kes vabatahtlikult kasutavad nimetust „Euroopa roheline võlakiri“ või „EuGB“, peaksid järgima kogu liidus samu reegleid, mistõttu paraneks turu tõhusus, kuna oleks vähem erinevusi ja investorite kulud selliste võlakirjade hindamisele oleks samuti väiksemad.

(8) Määruse (EL) 2020/852 artikli 4 kohaldamiseks ja selleks, et investoritel oleks ühtsed üksikasjalikud, selged ja kvantitatiivsed määratlused, tuleks majandustegevuse keskkonnasäästlikuks liigitamise üle otsustamisel kasutada nimetatud määruse artiklis 3 sätestatud nõudeid. Euroopa rohelise võlakirja või EuGB nime kandvatest võlakirjadest saadavaid tulusid tuleks kasutada ainult sellise majandustegevuse rahastamiseks, mis on kas keskkonnasäästlik ja seega kooskõlas määruse (EL) 2020/852 artiklis 9 sätestatud keskkonnaeesmärkidega või mis aitab kaasa tegevuse keskkonnasäästlikuks muutmisele. Ent selliseid võlakirju võib kasutada nii selliste keskkonnasäästlike tegevuse otseseks rahastamiseks (määruse (EL) 2020/852 artiklis 3

[34] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuni 2020. aasta määrus (EL) 2020/852, millega kehtestatakse kestlike investeeringute hõlbustamise raamistik ja muudetakse määrust (EL) 2019/2088 (ELT L 198, 22.6.2020, lk 13).

sätestatud nõuetele vastava majandustegevusega seotud vara ja kulutuste rahastamine) kui ka kaudseks rahastamiseks (nimetatud nõuetele vastava majandustegevuse rahastamiseks kasutatava finantsvara rahastamine). Niisiis on vaja kindlaks määrata, millised kulutusi ja varasid võib Euroopa rohelise võlakirja ehk EuGB nime kandvatest võlakirjadest saadud tuludega rahastada.

(9) Euroopa rohelistest võlakirjadest saadavaid tulusid tuleks kasutada sellise majandustegevuse rahastamiseks, millel on keskkonnale püsivalt positiivne mõju. Seda on võimalik saavutada mitmeti. Kuna põhivara on pikaajaline vara, on esimene võimalus kasutada Euroopa rohelistest võlakirjadest saadud tulusid sellise materiaalse või immateriaalse põhivara rahastamiseks, mis ei ole finantsvara, aga on seotud määruse (EL) 2020/852 artiklis 3 sätestatud nõuetele (taksonoomianõuded) vastava keskkonnasäästliku majandustegevusega. Kuna finantsvarasid saab kasutada sellise majandustegevuse rahastamiseks, millel on keskkonnale püsivalt positiivne mõju, on teine võimalus kasutada tulusid finantsvara rahastamiseks, kui finantsvarast saadud tulud jaotatakse taksonoomianõuetele vastavale majandustegevusele. Kuna ka kodumajapidamiste varal võib olla keskkonnale pikaajaline positiivne mõju, peaks selline finantsvara hõlmama ka kodumajapidamiste vara. Kuna investeeringukulusid ja teatavaid tegevuskulusid saab kasutada põhivara omandamiseks, uuendamiseks või hooldamiseks, on kolmas kõnealustest võlakirjadest saadavate tulude kasutamise võimalus sellise majandustegevusega seotud investeeringu- ja tegevuskulude rahastamine, mis vastab taksonoomianõuetele või hakkab neile nõuetele vastama üsna varsti pärast asjaomase võlakirja emiteerimist (asjaomase majandustegevuse ja investeeringute erisustest tingitud põhjendatud juhul veidi hiljem). Eespool kirjeldatud põhjustel peaks investeeringu- ja tegevuskulud hõlmama ka kodumajapidamiste kulutusi.

(10) Valitsemissektori esindajad on sageli keskkonnasäästlike võlakirjade emitendid, mistõttu peaksid ka nemad saama välja anda Euroopa rohelisi võlakirju, kui neist saadavaid tulusid kasutatakse taksonoomianõuetele vastavate varade või kulutuste rahastamiseks või selliste varade või kulutuste rahastamiseks, mis hakkavad nimetatud nõuetele vastama üsna varsti pärast asjaomase võlakirja emiteerimist (asjaomase majandustegevuse ja investeeringute erisustest tingitud põhjendatud juhul veidi hiljem).

(11) Määruse (EL) 2020/852 artikli 4 kohaselt peavad liikmesriigid ja liit kohaldama nimetatud määruse artiklis 3 sätestatud keskkonnasäästliku majandustegevuse kindlakstegemise kriteeriume kõikide meetmete puhul, millega nähakse finantsturu osalistele ja emitentidele ette nõuded finantstoodete või äriühingute võlakirjade kohta, mida pakutakse keskkonnasäästlikena. Seetõttu on loogiline, et määruse (EL) 2020/852 artikli 3 punktis d nimetatud tehnilised sõelumiskriteeriumid peaksid määrama, millist põhivara, kulutusi ja finantsvara võib Euroopa rohelistest võlakirjadest saadavatest tuludest rahastada. Kuna keskkonnasäästlikkuse valdkonnas on oodata tehnilist arengut, on tõenäoline, et määruse (EL) 2020/852 artikli 10 lõike 3, artikli 11 lõike 3, artikli 12 lõike 2, artikli 13 lõike 2, artikli 14 lõike 2 või artikli 15 lõike 2 kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusakte aja jooksul muudetakse. Sellistest muudatustest olenemata ning selleks et tagada õiguskindlus ja hoida ära tehniliste sõelumiskriteeriumide muutmise negatiivne mõju juba emiteeritud Euroopa roheliste võlakirjade hinnale, peaksid emitendid saama kuni võlakirja lunastustähtajani tulusid sobilikule põhivarale või kulutustele jaotades kohaldada neid tehnilisi sõelumiskriteeriumeid, mida kohaldati võlakirja väljaandmise ajal. Finantsvarasse paigutatud Euroopa roheliste võlakirjadega seotud õiguskindluse tagamiseks tuleb

täpsustada, et sellise finantsvaraga rahastatav majandustegevus peab vastama finantsvara loomise hetkel kohaldatavatele tehnilistele sõelumiskriteeriumidele. Kui asjaomaseid delegeeritud õigusakte muudetakse, peaks emitent jaotama tulud muudetud õigusaktide kohaselt viie aasta jooksul.

(12) Vara muutmiseks selliselt, et sellega seotud majandustegevus oleks kooskõlas taksonoomianõuetega, ei tohiks kuluda üle viie aasta (teatavatel juhtudel võib selleks kuluda kuni 10 aastat). Seetõttu peaksid sobilikud investeeringukulud olema seotud majandustegevusega, mis vastab taksonoomianõuetele või hakkab neile vastama viie aasta jooksul pärast võlakirja emiteerimist (v.a siis, kui asjaomase majandustegevuse ja investeeringu erisuste tõttu on põhjendatud kuni kümneaastane üleminekuperiood).

(13) Investoritele tuleb anda kogu teave, mida neil on Euroopa roheliste võlakirjade keskkonnamõju hindamiseks ja selliste võlakirjade omavahel võrdlemiseks vaja. Selleks tuleb sätestada konkreetsed standardsed avalikustamisnõuded, mis tagavad läbipaistvuse selles, kuidas emitent kavatseb jaotada võlakirjast saadud tulud sobivale põhivarale, kulutustele ja finantsvarale ning kuidas need on tegelikult jaotatud. Sellist läbipaistvust saab kõige paremini saavutada Euroopa roheliste võlakirjade teabelehe ja iga-aastase jaotusaruandega. Euroopa roheliste võlakirjade võrreldavuse parandamiseks ja asjaomase teabe leidmise lihtsustamiseks on vaja sätestada sellise teabe avalikustamise mallid.

(14) Investorid peaksid saama usaldusväärset teavet Euroopa roheliste võlakirjade kohta kulutõhusalt. Seetõttu peaksid Euroopa roheliste võlakirjade emitendid tellima välistelt hindajatelt võlakirjade teabelehe emiteerimiseelse hindamise ja võlakirjade iga-aastase jaotusaruande emiteerimisjärgse hindamise.

(15) Euroopa roheliste võlakirjade emitendid peaksid täitma investoritele antud lubadusi ja jaotama võlakirjadest saadud tulud üsna varsti pärast emiteerimist. Ent emitente ei tohiks karistada selle eest, et nad jaotavad võlakirjadest saadud tulud taksonoomianõuetele veel mittevastavale majandustegevusele, kui see saab vastavaks viie aasta jooksul (või teatud juhtudel kümne aasta jooksul). Igatahes peavad emitendid jaotama Euroopa rohelistest võlakirjadest saadud tulud enne võlakirja lunastustähtaega.

(16) Erinevalt finants- või mittefinantsettevõtjatest emitentidest võivad valitsemissektori esindajast emitendid kasutada Euroopa rohelistest võlakirjadest saadavaid tulusid kaudselt – sellise majandustegevuse rahastamiseks, mis on kooskõlas taksonoomianõuetega maksukulutus- või ümberpaigutamisprogrammide (sh subsiidiumid) kaudu. Sellisel juhul peavad valitsemissektori esindajad tagama, et sellistest programmidest rahastatav majandustegevus vastab programmi tingimustele. Sellepärast ei pea välised hindajad valitsemissektori esindajate emiteeritud Euroopa roheliste võlakirjade emiteerimiseelsel ega -järgsel hindamisel hindama iga programmist rahastatava majandustegevuse kooskõla taksonoomiaga, kui võlakirjadest saadud tulud jaotatakse maksukulutustele või subsiidiumidele taksonoomianõuetega kooskõlas olevaid programmide tingimusi järgides. Sellisel juhul peaks piisama, kui väline hindaja hindab asjaomaste rahastamisprogrammide tingimuste vastavust taksonoomianõuetele.

(17) Teatavatel Euroopa roheliste võlakirjade portfelliga finantsettevõtjatel ei pruugi olla võimalik iga võlakirja puhul välja selgitada, millisele konkreetsele finantsvarale tulud on jaotatud. See on tingitud ühelt poolt võlakirjade lunastustähtaja ja rahastamismahtude ning teiselt poolt finantsettevõtja bilansis oleva finantsvara lunastustähtaegade ja mahtude erinevusest. Sellisel juhul peaksid finantsettevõtjad

avalikustama teabe oma Euroopa roheliste võlakirjade portfellist saadud koondtulude jaotamise kohta oma bilansis olevate keskkonnasäästlike finantsvarade portfellile. Sellised finantsettevõtjad peaksid siis näitama iga-aastases jaotusaruandes, et asjaomased keskkonnasäästlikud finantsvarad vastasid loomise hetkel taksonoomianõuetele. Tagamaks, et kõik Euroopa rohelistest võlakirjadest saadud tulud on jaotatud keskkonnasäästlikule majandustegevusele, peaksid finantsettevõtjad näitama ka, et nende keskkonnasäästlike finantsvarade kogus on saabumata lunastustähtajaga Euroopa roheliste võlakirjade kogusest suurem või sellega võrdne. Et esitatud teave oleks täielik ja ajakohane, peaks väline hindaja hindama iga-aastaseid jaotusaruandeid igal aastal. Väline hindaja peaks erilist tähelepanu pöörama neile finantsvaradele, mis ei olnud eelmise aasta jaotusaruandes veel emitendi bilansis.

(18) Läbipaistvuse suurendamiseks peaksid emitendid avalikustama ka oma võlakirjade keskkonnamõju, avaldades vähemalt korra võlakirja kasutusea jooksul mõjuaruande. Et investorid saaks kogu teabe, mis on vajalik Euroopa roheliste võlakirjade keskkonnamõju hindamiseks, peaks mõjuaruannetes olema selgelt kirjas keskkonnamõju hindamiseks kasutatud parameetrid, metoodika ja eeldused. Euroopa roheliste võlakirjade võrreldavuse parandamiseks ja asjaomase teabe leidmise lihtsustamiseks on vaja sätestada sellise teabe avalikustamise mallid.

(19) Avaliku sektori audiitorid ja teised avaliku sektori üksused, kes on saanud valitsemissektorilt volitused hinnata, kas Euroopa rohelistest võlakirjadest saadud tulud jaotatakse tõepoolest sobivatele põhivaradele, kulutustele ja finantsvaradele, on õigusaktiga loodud üksused, kelle kohustus on teha järelevalvet avaliku sektori kulutuste üle ja kellel on selleks vajalik asjatundlikkus, ning nende sõltumatus on tavaliselt seadusega tagatud. Seetõttu peaks Euroopa rohelisi võlakirju välja andvatel valitsemissektori esindajatel olema lubatud tellida enda emiteeritud võlakirjade välise hindamise teenuseid neilt avaliku sektori audiitoritelt või üksustelt. Selliste hindajate registreerimine ja järelevalve ei toimu käesoleva määruse kohaselt.

(20) Euroopa roheliste võlakirjade turu tõhususe tagamiseks peaksid emitendid avaldama selliste võlakirjade andmed oma veebisaidil. Teabe usaldusväärsuse ja investorite veendumuse tagamiseks tuleb avaldada ka emiteerimiseelse ja -järgse hindamise aruanded.

(21) Et suurendada väliste hindajate järelduste tegemise läbipaistvust, tagada väliste hindajate piisav kvalifikatsioon, kutsealane töökogemus ja sõltumatus ning vähendada huvide konfliktide riski ja nii tagada piisav investorikaitse, peaksid Euroopa roheliste võlakirjade emitendid kasutama ainult selliste väliste hindajate (sh kolmandates riikides asutatute) teenuseid, kes on Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve (ESMA) juures registreeritud ja selle pideva järelevalve all.

(22) Et muuta see, kuidas võlakirjadest saadud tulude kooskõla taksonoomianõuetega hinnatakse, investorite jaoks läbipaistvamaks, peaksid välised hindajad avalikustama emiteerimiseelse ja -järgse hindamise aruannete kasutajatele hindamisel kasutatud metoodika ja olulisimad eeldused piisavalt üksikasjalikult, kaitstes ühtlasi piisavalt ärisaladusena käsitatavat teavet ja intellektuaalomandit.

(23) Välistel hindajatel peaks olema kehtestatud oma usaldusväärse üldjuhtimise kord, mis tagab emiteerimiseelse ja -järgse hindamise sõltumatuse, objektiivsuse ja kvaliteetsuse. Seetõttu peaks väliste hindajate kõrgema juhtkonna asjatundlikkus finantsteenuste ja keskkonna valdkonnas olema piisav, et panna välist hindamist tegema piisaval arvul vajalike teadmiste ja kogemustega töötajaid. Samal põhjusel

peaks vastavuskontrolli funktsioonil olema võimalus anda oma tähelepanekutest teada kas järelevalve- või haldusorganile.

(24) Väliste hindajate sõltumatuse tagamiseks peaksid nad vältima huvide konflikte ja vältimatutel juhtudel lahendama neid sobivalt. Seetõttu peaksid välised hindajad huvide konfliktid õigel ajal avalikustama. Samuti peaksid nad säilitama andmed kõigi oluliste ohtude kohta, mis ähvardavad nende, nende töötajate või teiste välises hindamises osalejate sõltumatust. Veel peaksid nad säilitama andmed selliste ohtude maandamiseks kasutatud kaitsemeetmete kohta.

(25) On oluline, et riiklikud pädevad asutused ei kohaldaks käesolevat määrust erinevalt. Ühtlasi on vaja vähendada väliste hindajate tehingu- ja tegevuskulusid, et suurendada investorite usaldust ja õiguskindlust. Seetõttu on sobiv anda ESMA-le väliste hindajate registreerimise ja liidus registreeritud väliste hindajate pideva järelevalve üldpädevus. Kui anda ESMA-le selline ainupädevus, peaksid olema tagatud registreerimise ja pideva järelevalvega seotud võrdsed tingimused ning kaduma liikmesriikide vahelise õigusliku arbitraaži risk. Ühtlasi peaks selline ainupädevus optimeerima liidu tasandil järelevalveressursside eraldamist, kuna muudab ESMA selle valdkonna kompetentsikeskuseks ja parandab järelevalve tõhusust.

(26) ESMA peaks saama nõuda välja kogu teabe, mida tal tulemuslikuks järelevalveks vaja on. Niisiis peaks ta saama seda nõuda välistelt hindajatelt, välises hindamises osalevatelt isikutelt, hinnatavatelt üksustelt ja seotud kolmandatelt isikutelt, kolmandatelt isikutelt, kellele välised hindajad on andnud edasi tegevusfunktsioonid, ning teistelt väliste hindajate või välise hindamisega tihedalt ja oluliselt seotud isikutelt.

(27) Et ESMA saaks järelevalvet teha ning eelkõige panna väliseid hindajaid rikkumist lõpetama, esitama täielikku ja paikapidavat teavet ning nõustuma uurimise või kohapealse kontrolliga, peaks ESMA saama määrata karistusi või sunniraha.

(28) Euroopa roheliste võlakirjade emitendid võivad osta kolmandas riigis asutatud väliste hindajate teenuseid. Seetõttu on vaja sätestada selliste väliste hindajate jaoks samaväärsuse hindamisel, tunnustamisel või kinnitamisel põhinev kord, mille alusel võivad kolmandas riigis asutatud välised hindajad oma hindamisteenuseid liidus osutada.

(29) Et kolmandas riigis asutatud välised hindajad saaksid oma teenuseid pakkuda ka samaväärsust kinnitava otsuse puudumise korral, on vaja sätestada kord, mille alusel ESMA selliseid hindajaid tunnustada saab.

(30) Et kolmandas riigis asutatud välised hindajad saaksid Euroopa roheliste võlakirjade emitentidele oma teenuseid pakkuda, tuleks kehtestada kinnitamise kord, mille kohaselt võivad liidus asutatud registreeritud välised hindajad kolmandas riigis asutatud välise hindaja teenused teatud tingimustel kinnitada. Väline hindaja, kes on kinnitanud kolmandas riigis asutatud välise hindaja teenused, peaks olema täiel määral nende eest vastutav ja tagama kolmandas riigis asutatud hindaja vastavuse käesoleva määruse nõuetele.

(31) ELi toimimise lepingu artikli 290 kohaselt tuleks delegeerida komisjonile õigus võtta vastu trahvide või sunniraha määramise volituse kasutamise kord (sh sätteid, mis käsitlevad kaitseõigust, aegu ja trahvide või sunniraha sissenõudmist, ning täpsed eeskirjad trahvide/sunniraha määramise ja täitmise aegumistähtaegade, tasuliikide, tasumäärade ja maksmise kohta ning selle kohta, mille eest tasu küsitakse). On eriti oluline, et komisjon korraldaks oma ettevalmistava töö käigus sobivaid

konsultatsioone (sh ekspertide tasandil) ja et need toimuks kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes[35] sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises võrdne osalemine, peaksid Euroopa Parlament ja nõukogu saama kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel peaks olema pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, kus arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.

(32) Poliitilisi valikuid mittekätkevate regulatiivsete ja rakenduslike tehniliste standardite eelnõude koostamise ülesanne oleks tõhus ja sobiv usaldada ESMA-le kui suurt erialast asjatundlikkust evivale organile, kes esitaks need siis komisjonile.

(33) ESMA-le tuleks teha ülesandeks koostada regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, kus on täpsemalt määratletud kriteeriumid, mille alusel hinnatakse välise hindaja registreerimistaotlust ja mida järgides esitab väline hindaja teavet, millele tuginedes teha kindlaks, mil määral ta käesoleva määruse nõuetele vastab[36].

(34) Selleks, et tagada käesoleva määruse ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused. Neid volitusi tuleks kasutada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011[37].

(35) ESMA-le tuleks teha ülesandeks koostada rakenduslike tehniliste standardite eelnõu, millega määratakse kindlaks väliste hindajate registreerimiseks vajaliku teabe esitamise standardvormid, -mallid ja -kord. Komisjonile tuleks anda õigus kõnealused rakenduslikud tehnilised standardid vastu võtta rakendusaktiga vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 291 ning kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1095/2010 artikliga 15[38].

(36) Et motiveerida väliseid hindajaid Euroopa roheliste võlakirjade emitentidele alates käesoleva määruse jõustumisest oma teenuseid osutama, on määruses ette nähtud üleminekukord, mis kehtib määruse jõustumisele järgneva esimese 30 kuu jooksul.

(37) Käesoleva määruse eesmärke on kaks. Ühelt poolt on selle eesmärk tagada ühtsete nõuete kohaldamine Euroopa rohelise võlakirja ehk EuGB nimetuse kasutamisele. Teiselt poolt on eesmärgiks luua väliste hindajate jaoks lihtne registreerimissüsteem ja järelevalveraamistik, usaldades väliste hindajate registreerimise ja järelevalve liidus ühele järelevalveasutusele. Mõlemad eesmärgid peaksid lihtsustama keskkonnasäästlike eesmärkidega projektide rahastamist. Kuna liikmesriigid eraldi ei suuda neid eesmärke piisavalt saavutada ja see on paremini teostatav liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Seda järgides ei lähe siinne määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale,

---

35 ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

36 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1095/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/77/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 84).

37 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

38 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1095/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/77/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 84).

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I jaotis
Reguleerimisese ja mõisted

Artikkel 1
Reguleerimisese

Käesolevas määruses sätestatakse ühtsed nõuded võlakirjade emitentidele, kes tahavad vabatahtlikult nimetada oma liidu investoritele pakutavaid keskkonnasäästlikke võlakirju Euroopa rohelisteks võlakirjadeks ehk EuGB-deks, ning kehtestatakse Euroopa roheliste võlakirjade väliste hindajate registreerimise süsteem ja järelevalve raamistik.

Artikkel 2
Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

(1) „emitent“ – võlakirju välja andev juriidiline isik;

(2) „finantsettevõtja“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2011/61/EL[39] artikli 4 lõike 1 punktis b määratletud alternatiivse investeerimisfondi valitseja, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2019/2088[40] artikli 2 punktis 10 määratletud eurofondi valitseja, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013[41] artikli 4 lõike 1 punktis 1 määratletud krediidiasutus, määruse (EL) 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 2 määratletud investeerimisühing, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/138/EÜ[42] artikli 13 punktis 1 määratletud kindlustusandja või direktiivi 2009/138/EÜ artikli 13 punktis 4 määratletud edasikindlustusandja;

(3) „valitsemissektor(i esindaja)“ – üks järgmistest:

(a) Euratom, liit või mõni nende amet;

(b) riik (sh valitsusasutus, amet või eriotstarbeline üksus);

(c) föderaalriigi puhul föderatsiooni liige;

(d) piirkondlik või kohalik omavalitsus;

(e) mitme riigi ühisettevõte (organisatsioon või eriotstarbeline üksus);

(f) ühe või mitme punktides a–e nimetatud üksuse täisomandis olev eraõiguslik ettevõte;

(4) „taksonoomianõuded“ – määruse (EL) 2020/852 artiklis 3 sätestatud nõuded;

---

39 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2011. aasta direktiiv 2011/61/EL alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta, millega muudetakse direktiive 2003/41/EÜ ja 2009/65/EÜ ning määruseid (EÜ) nr 1060/2009 ja (EL) nr 1095/2010 (ELT L 174, 1.7.2011, lk 1).

40 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta määrus (EL) 2019/2088, mis käsitleb jätkusuutlikkust käsitleva teabe avalikustamist finantsteenuste sektoris (ELT L 317, 9.12.2019, lk 1).

41 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

42 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II) (ELT L 335, 17.12.2009, lk 1).

(5) „reguleeritud turg” – Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/65/EL[43] artikli 4 lõike 1 punktis 21 määratletud turg.

[43] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/65/EL finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse direktiive 2002/92/EÜ ja 2011/61/EL (ELT L 173, 12.6.2014, lk 349).

II jaotis
Nimetuse „Euroopa roheline võlakiri“ ehk „EuGB“ kasutamise tingimused

I peatükk
Võlakirjadega seotud nõuded

Artikkel 3
Nimetus

Euroopa roheliseks võlakirjaks ehk EuGBks võib nimetada ainult käesoleva jaotise nõuetele vastavaid võlakirju kuni nende lunastustähtajani.

Artikkel 4
Euroopa rohelistest võlakirjadest saadud tulude kasutamine

1. Euroopa rohelistest võlakirjadest saadud tulud tuleb jaotada täies mahus ja kulusid maha arvestamata enne nende lunastustähtaega ainult alljärgnevale:

   (a) põhivara (sh kodumajapidamiste oma), mis ei ole finantsvara;

   (b) investeeringukulud (sh kodumajapidamiste omad);

   (c) tegevuskulud, mis tekkisid hiljem kui kolm aastat enne Euroopa rohelise võlakirja emiteerimist;

   (d) artiklis 5 osutatud finantsvara.

   Käesoleva lõike kohaldamisel tähendavad investeeringukulud materiaalse ja immateriaalse põhivara suurendamist vaadeldaval majandusaastal enne kulumit, amortisatsiooni ja ümberhindamisi (k.a asjaomasel majandusaastal tehtud ümberhindlustest ja väärtuse langusest tulenev suurenemine, aga v.a õiglane väärtus või äriühendustest tingitud suurenemine).

   Käesoleva lõike kohaldamisel tähendavad tegevuskulud otseseid kapitaliseerimata kulusid, mis on seotud teadus- ja arendustegevuse, hariduse ja koolituse, hoonete renoveerimise meetmete, lühiajalise liisingu, hoolduse ja remondiga, ning muid otseseid kulutusi, mis on seotud materiaalse või immateriaalse põhivara igapäevase teenindamisega, mis on vajalik sellise vara jätkuvaks tulemuslikuks toimimiseks.

2. Erandina lõikest 1 võivad valitsemissektori esindajad jaotada oma emiteeritud Euroopa rohelistest võlakirjadest saadud tulu ka alljärgnevale:

   (a) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 549/2013[44] A lisa punktis 7.22 nimetatud põhivara;

   (b) määruse (EL) nr 549/2013 A lisa punktis 7.24 nimetatud mittetoodetud mittefinantsvara;

   (c) määruse (EL) nr 549/2013 A lisa punktis 20.167 nimetatud maksusoodustused, mis anti hiljem kui kolm aastat enne Euroopa rohelise võlakirja väljaandmist;

[44] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2013. aasta määrus (EL) nr 549/2013 Euroopa Liidus kasutatava Euroopa rahvamajanduse ja regionaalse arvepidamise süsteemi kohta (ELT L 174, 26.6.2013, lk 1).

(d) määruse (EL) nr 549/2013 A lisa punktis 4.30 nimetatud subsiidiumid, mis anti hiljem kui kolm aastat enne Euroopa rohelise võlakirja väljaandmist;

(e) määruse (EL) nr 549/2013 A lisa punktis 20.104 nimetatud investeeringukulud.

3. Euroopa rohelist võlakirja võib refinantseerida uue Euroopa rohelise võlakirja emiteerimisega.

Artikkel 5
Finantsvarad

1. Artikli 4 lõike 1 punktis d osutatud finantsvara tähendab alljärgnevat:

(a) võlg,

(b) omakapital.

2. Lõikes 1 nimetatud finantsvarast saadavaid tulusid võib jaotada ainult põhivarale, mis ei ole artikli 4 lõike 1 punktis a nimetatud finantsvara, artikli 4 lõike 1 punktis b nimetatud investeeringukuludele või artikli 4 lõike 1 lõike punktis c nimetatud tegevuskuludele.

3. Erandina lõikest 2 võib lõikes 1 nimetatud finantsvarast saadud tulusid jaotada muule finantsvarale, kui tollest saadavaid tulud jaotatakse kooskõlas lõikega 2.

Artikkel 6
Tulude kasutamise kooskõla taksonoomiaga

1. Artiklis 4 nimetatud tulude kasutamine peab toimuma seoses majandustegevusega, mis vastab taksonoomianõuetele või hakkab neile vastama taksonoomiaga kooskõlla viimise kavas määratud kindla aja pärast.

Esimeses lõigus nimetatud kooskõlla viimise kavas tuleb kirjeldada tegevusi ja kulutusi, mis on vajalikud majandustegevuse konkreetse aja jooksul taksonoomianõuetega kooskõlla viimiseks.

Esimeses ja teises lõigus nimetatud ajavahemik ei tohi ületada võlakirja emiteerimisele järgnevat viit aastat (v.a siis, kui asjaomase majandustegevuse erisuste tõttu, mis pannakse kooskõlla viimise kavva kirja, on põhjendatud kuni kümneaastane periood).

2. Kui Euroopa rohelistest võlakirjadest saadavad tulud jaotatakse finantsvara kasutades kas artikli 4 lõike 1 punktis b nimetatud investeeringukuludele või artikli 4 lõike 1 lõike punktis c nimetatud tegevuskuludele, algab käesoleva lõike 1 esimeses lõigus nimetatud ajavahemiku arvestamine finantsvara loomise hetkest.

Artikkel 7
Taksonoomianõuete kohaldamine

1. Emitendid jaotavad võlakirjadest saadud tulud artikli 4 lõike 1 punktides a, b ja c või artikli 4 lõikes 2 sätestatud kasutusviisile või artikli 5 lõike 1 punktis b nimetatud omakapitalile, järgides määruse (EL) 2020/852 artikli 10 lõike 3, artikli 11 lõike 3, artikli 12 lõike 2, artikli 13 lõike 2, artikli 14 lõike 2 või artikli 15 lõike 2 kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusakte, mida kohaldati asjaomase võlakirja emiteerimise ajal.

Kui määruse (EL) 2020/852 artikli 10 lõike 3, artikli 11 lõike 3, artikli 12 lõike 2, artikli 13 lõike 2, artikli 14 lõike 2 või artikli 15 lõike 2 kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusakte pärast võlakirja emiteerimist muudetakse, jaotab emitent võlakirjast saadud tulud esimeses lõigus nimetatud kasutusviisile muudetud delegeeritud õigusakte järgides viie aasta jooksul pärast nende jõustumist.

2. Kui emitendid jaotavad võlakirjast saadud tulud artikli 5 lõike 1 punktis a nimetatud võlale, kohaldavad nad määruse (EL) 2020/852 artikli 10 lõike 3, artikli 11 lõike 3, artikli 12 lõike 2, artikli 13 lõike 2, artikli 14 lõike 2 või artikli 15 lõike 2 kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusakte, mida kohaldati asjaomase võla tekkimise ajal.

Kui esimeses lõigus nimetatud võla tekkimise ajal ei olnud jõus ühtegi määruse (EL) 2020/852 artikli 10 lõike 3, artikli 11 lõike 3, artikli 12 lõike 2, artikli 13 lõike 2, artikli 14 lõike 2 või artikli 15 lõike 2 kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusakti, kohaldavad emitendid esimesi määruse (EL) 2020/852 artikli 10 lõike 3, artikli 11 lõike 3, artikli 12 lõike 2, artikli 13 lõike 2, artikli 14 lõike 2 või artikli 15 lõike 2 kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusakte.

Kui määruse (EL) 2020/852 artikli 10 lõike 3, artikli 11 lõike 3, artikli 12 lõike 2, artikli 13 lõike 2, artikli 14 lõike 2 või artikli 15 lõike 2 kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusakte pärast võla tekkimist muudetakse, jaotab emitent võlakirjast saadud tulud võlale muudetud delegeeritud õigusakte järgides viie aasta jooksul pärast nende jõustumist.

II peatükk
Läbipaistvuse ja välise hindamise nõuded

Artikkel 8

Euroopa roheliste võlakirjade teabeleht ja selle emiteerimiseelne hindamine

1. Enne Euroopa rohelise võlakirja emiteerimist teevad emitendid järgmist:

   (a) täidavad I lisa kohase Euroopa roheliste võlakirjade teabelehe;

   (b) tagavad, et väline hindaja on teinud täidetud Euroopa roheliste võlakirjade teabelehe emiteerimiseelse hindamise ja andnud sellele positiivse arvamuse.

2. Euroopa roheliste võlakirjade teabeleht võib käsitleda üht või mitut Euroopa rohelise võlakirja emissiooni.

3. Lõike 1 punktis b nimetatud emiteerimiseelse hindamise aruanne peab sisaldama kõike alljärgnevat:

   (a) hinnangut, kas täidetud roheliste võlakirjade teabeleht vastab käesoleva määruse artiklite 4–7 ja I lisa nõuetele;

   (b) IV lisas sätestatut.

Artikkel 9

Jaotusaruanded ja nende emiteerimisjärgne hindamine

1. Igal aastal kuni asjaomasest võlakirjast saadud tulude täieliku jaotamiseni koostavad Euroopa roheliste võlakirjade emitendid neist võlakirjadest saadud tulude jaotamise aruanded, mis järgivad II lisas esitatud malli ning näitavad, et asjaomastest võlakirjadest saadud tulud on alates võlakirja väljaandmisest kuni aruandeperioodi lõpuni jaotatud kooskõlas artiklitega 4–7.

2. Euroopa rohelistest võlakirjadest saadavate tulude jaotamise aruanne võib käsitleda üht või mitut Euroopa rohelise võlakirja emissiooni.

3. Pärast Euroopa rohelisest võlakirjast saadud tulude täielikku jaotamist kooskõlas artiklitega 4–7 koostab emitent jaotusaruande, millele laseb välisel hindajal teha emiteerimisjärgse hindamise.

4. Kui pärast jaotusaruande avaldamist kooskõlas artikli 13 lõike 1 punktiga c tulude jaotamist muudetakse, teeb asjaomase Euroopa rohelise võlakirja emitent jaotusaruandes vastavad parandused ja laseb välisel hindajal teha selle muudetud jaotusaruande emiteerimisjärgse hindamise.

5. Erandina lõikest 3 peab väline hindaja tegema emiteerimisjärgse hindamise kõigile jaotusaruannetele, mille on koostanud finantsettevõtjatest emitendid, kes jaotavad mitme Euroopa rohelise võlakirja portfellist saadud tulud artiklis 5 nimetatud finantsvara portfellile. Väline hindaja pöörab erilist tähelepanu neile finantsvaradele, mida varem avaldatud jaotusaruannetes ei kajastatud.

6. Euroopa roheliste võlakirjade emitendid esitavad lõigetes 3, 4 ja 5 nimetatud jaotusaruanded välisele hindajale aruandeaastale järgneva 30 päeva jooksul. Emiteerimisjärgse hindamise aruanne tuleb avalikustada jaotusaruande saamisest 90 päeva möödumisel.

7. Lõigetes 3, 4 ja 5 osutatud emiteerimisjärgse hindamise aruanne peab sisaldama kõike alljärgnevat:

   (a) välisele hindajale antud teabel tuginevat hinnangut selle kohta, kas emitent on jaotanud võlakirjast saadud tulud kooskõlas artiklitega 4–7;

   (b) välisele hindajale antud teabel tuginevat hinnangut selle kohta, kas emitent on kasutanud tulusid selleks, milleks neid roheliste võlakirjade teabelehe kohaselt kavatseti kasutada;

   (c) IV lisas sätestatut.

8. Kui võlakirjast saadud tulud jaotatakse artiklis 4 lõike 2 punktis c nimetatud maksusoodustustele või artiklis 4 lõike 2 punktis d nimetatud subsiidiumidele, hõlmab emiteerimisjärgne hindamine ainult nende kulutuste või ülekannete tegemise tingimuste kooskõla artiklitega 4–7.

Artikkel 10

Euroopa roheliste võlakirjade mõjuaruanne

1. Pärast asjaomasest võlakirjast saadud tulude täielikku jaotamist koostavad Euroopa roheliste võlakirjade emitendid vähemalt korra võlakirja kasutusea jooksul Euroopa roheliste võlakirjade mõjuaruande, mis järgib III lisas esitatud malli ning näitab võlakirjast saadud tulude kasutamise keskkonnamõju.

2. Üks mõjuaruanne võib käsitleda mitut Euroopa roheliste võlakirjade emissiooni.

Artikkel 11

Valitsemissektori esindajast emitent

Valitsemissektori esindajast emitendid võivad tellida emiteerimiseelsed ja -järgsed hindamised väliselt hindajalt, avaliku sektori audiitorilt või mõnelt muult avaliku sektori asutuselt, kellele nad on andnud volitused hinnata kooskõla käesoleva määrusega.

Artikkel 12

Euroopa roheliste võlakirjade prospekt

1. Kui määruse (EL) 2017/1129 kohaselt tuleb avaldada prospekt ja anda selles teavet tulude kasutamise kohta, peab seal olema selgelt mainitud, et asjaomane Euroopa roheline võlakiri on välja antud kooskõlas käesoleva määruse nõuetega.

2. Määruse (EL) 2017/1129 artikli 19 lõike 1 punkti c kohaldamisel hõlmab korraldatud teave käesoleva määruse artikli 8 lõike 1 punktis a nimetatud roheliste võlakirjade teabelehel olevat teavet.

Artikkel 13

Emitendi veebisaidil avaldamine ning ESMA ja riiklike pädevate asutuste teavitamine

1. Euroopa roheliste võlakirjade emitendid avaldavad oma veebisaidil tasuta ja eraldi jaotise „Euroopa rohelised võlakirjad“ all vähemalt kuni asjaomase võlakirja lunastustähtajani kõik alljärgneva:

   (a) artikli 8 kohane täidetud roheliste võlakirjade teabeleht (enne võlakirja väljaandmist);

   (b) artikli 8 kohase Euroopa roheliste võlakirjade teabelehe emiteerimiseelse hindamise aruanne (enne võlakirja väljaandmist);

   (c) artikli 9 kohased iga-aastased Euroopa rohelistest võlakirjadest saadud tulude jaotamise aruanded (hiljemalt kolm kuud pärast aruandeaasta lõppu ja igal aastal kuni asjaomastest võlakirjadest saadud tulude täieliku jaotamiseni);

   (d) artikli 9 kohased Euroopa rohelistest võlakirjadest saadud tulude jaotamise aruannete emiteerimisjärgse hindamise aruanded;

   (e) artikli 10 kohane Euroopa roheliste võlakirjade mõjuaruanne.

2. Lõike 1 punktides a, c ja e nimetatud dokumentides sisalduv teave esitatakse järgmis(t)es keel(t)es:

   (a) kui Euroopa rohelisi võlakirju pakutakse avalikkusele või need on turul noteeritud vaid ühes liikmesriigis, asjaomase liikmesriigi pädeva asutuse (määratlus käesoleva määruse artiklis 36) aktsepteeritavas keeles;

   (b) kui Euroopa rohelisi võlakirju pakutakse avalikkusele või need on turul noteeritud mitmes liikmesriigis, asjaomaste liikmesriikide pädevate asutuste (määratlus käesoleva määruse artiklis 37) aktsepteeritavas keeles või rahvusvahelise rahanduse valdkonnas tavapärases keeles (kummas emitent ise soovib).

3. Kui määruse (EL) 2017/1129 kohaselt tuleb esitada Euroopa roheliste võlakirjade prospekt, esitatakse lõike 1 punktides a, c ja e nimetatud dokumentides sisalduv teave erandina lõikest 2 prospekti keel(t)es.

4. Euroopa roheliste võlakirjade emitendid annavad kõigi lõikes 1 nimetatud dokumentide avaldamisest viivitamata teada artiklis 36 nimetatud riiklikule pädevale asutusele.

5. Euroopa roheliste võlakirjade emitendid annavad kõigi lõikes 1 nimetatud dokumentide avaldamisest teada ESMA-le 30 päeva jooksul.

III jaotis
Euroopa roheliste võlakirjade välised hindajad

I peatükk
Euroopa roheliste võlakirjade väliseks hindajaks saamise tingimused

Artikkel 14
Registreerimine

1. Euroopa roheliste võlakirjade välised hindajad peavad enne tegevuse alustamist end ESMA juures registreerima.

2. ESMA registreeritud välised hindajad peavad alati vastama artikli 15 lõikes 2 sätestatud tingimustele.

3. Käesoleva määruse III ja IV jaotist ei kohaldata avaliku sektori audiitoritele ega teistele avaliku sektori üksustele, keda valitsemissektori esindajast emitent on volitanud hindama vastavust käesoleva määruse nõuetele.

Artikkel 15
Euroopa roheliste võlakirjade välise hindajana registreerimise taotlemine

1. Euroopa roheliste võlakirjade välise hindajana registreerimise taotlus peab sisaldama kõike alljärgnevat:

   (a) taotleja täisnimi, liidus asuva registrijärgse asukoha aadress, veebisait ja (kui olemas) juriidilise isiku tunnus (LEI);

   (b) kontaktisiku nimi ja kontaktandmed;

   (c) taotleja õiguslik seisund;

   (d) taotleja omandistruktuur;

   (e) taotleja kõrgema juhtkonna liikmete nimed, kvalifikatsioonitase, töökogemus ja väljaõpe;

   (f) analüütikute, töötajate ja teiste hindamises otseselt osalevate isikute arv, töökogemus ja väljaõpe (nii taotleja juures kui üldse);

   (g) kord ja metoodika, mida taotleja kasutab artiklis 8 nimetatud emiteerimiseelsel hindamisel ja artiklis 9 nimetatud emiteerimisjärgsel hindamisel;

   (h) põhimõtted ja kord, mida taotleja järgib artiklis 27 nimetatud huvide konfliktide avastamisel, haldamisel avalikustamisel;

   (i) (kui asjakohane) dokumendid ja teave käesoleva määrusega hõlmatud välise hindamise olemasoleva või kavandatud edasiandmise kohta (sh tegevuse üle võtnud üksuste andmed);

   (j) (kui asjakohane) teave taotleja muude tegevuste kohta.

2. ESMA registreerib taotleja välise hindajana ainult siis, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

   (a) taotleja kõrgemal juhtkonnal on:

i) piisavalt hea maine;

ii) piisavad oskused, et tagada välistelt hindajatelt nõutud ülesannete täitmine kooskõlas käesoleva määrusega;

iii) piisav kutsekvalifikatsioon;

iv) töökogemus kvaliteedi tagamise, -kontrolli, emiteerimiseelse ja -järgse hindamise ning finantsteenuste valdkonnas;

(b) välistelt hindajatelt nõutud ülesannete käesoleva määruse kohaseks täitmiseks piisaval arvul analüütikuid, töötajaid ja teisi hindamises otseselt osalevaid isikuid, kellel on selleks piisav töökogemus ja väljaõpe;

(c) sobiv ja tulemuslik sisekord, mis tagab käesoleva jaotise II peatüki nõuete täitmise.

3. ESMA hindab taotluse täielikkust 20 tööpäeva jooksul pärast selle saamist.

Kui taotlus ei ole täielik, annab ESMA sellest taotlejale teada ja määrab tähtpäeva, milleks taotleja peab esitama lisateabe.

Kui taotlus on täielik, annab ESMA sellest taotlejale teada.

4. ESMA registreerib taotleja või keeldub sellest 45 tööpäeva jooksul pärast täieliku taotluse saamist.

ESMA võib esimeses lõigus nimetatud ajavahemikku pikendada 15 tööpäeva võrra, kui taotleja kavatseb välise hindamise edasi anda.

ESMA annab taotlejale tema välise hindajana registreerimisest või sellest keeldumisest kirjalikult teada. Registreerimise või sellest keeldumise otsus peab sisaldama põhjendusi ja jõustub viiendal tööpäeval pärast selle vastuvõtmist.

5. ESMA koostab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles määratakse kindlaks lõike 2 punktides a ja b nimetatud kriteeriumid.

ESMA esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt [*väljaannete talitus: palun lisada kuupäev: 12 kuud pärast jõustumist*].

Komisjonile antakse õigus täiendada käesolevat määrust esimeses lõigus osutatud regulatiivsete tehniliste standardite vastuvõtmisega kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14.

6. ESMA koostab rakenduslike tehniliste standardite eelnõu, millega määratakse kindlaks lõikes 1 osutatud teabe esitamise standardvormid, -mallid ja -kord.

Rakenduslike tehniliste standardite eelnõu koostamisel peab ESMA arvestama digitaalse registreerimise võimalustega.

ESMA esitab kõnealuste rakenduslike tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt [*väljaannete talitus: palun lisada kuupäev: 12 kuud pärast jõustumist*].

Komisjonile antakse õigus võtta kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artikliga 15 vastu käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid.

Artikkel 16

Registreerimise seisukohalt olulised muudatused

1. Väline hindaja teavitab ESMAt kõigist olulistest muudatustest artikli 15 lõike 1 kohaselt esitatud teabes või artikli 15 lõikes 1 osutatud teabega seotud asjaoludes enne nende tegemist.

   ESMA analüüsib neid olulisi muudatusi. Kui ESMA ei ole muudatustega nõus, annab ta neist teavituse saamisele järgneva kahe kuu jooksul välisele hindajale teada ja põhistab oma vastuseisu. Esimeses lõigus osutatud muudatusi võib teha ainult siis, kui ESMA ei esita neile nimetatud ajavahemiku jooksul vastuväiteid.

2. ESMA koostab rakenduslike tehniliste standardite eelnõu, millega määratakse kindlaks lõikes 1 osutatud teabe esitamise standardvormid, -mallid ja -kord.

   Rakenduslike tehniliste standardite eelnõu koostamisel peab ESMA arvestama digitaalse registreerimise võimalustega.

   ESMA esitab kõnealuste rakenduslike tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt [*väljaannete talitus: palun lisada kuupäev: 12 kuud pärast jõustumist*].

   Komisjonile antakse õigus võtta kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artikliga 15 vastu käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid.

Artikkel 17

Eeskirjad keelte kohta

Väline hindaja esitab artiklis 15 nimetatud registreerimistaotluse mõnes liidu institutsioonide ametlikus keeles. ESMA ning väliste hindajate ja nende töötajate vahelise muu suhtluse suhtes kohaldatakse *mutatis mutandis* 15. aprilli 1958. aasta määrust nr 1 (millega määratakse kindlaks Euroopa Majandusühenduses kasutatavad keeled)[45].

II peatükk
Juhtimisega seotud organisatsioonilised nõuded, protsessid ja dokumentatsioon

Artikkel 18

Üldpõhimõtted

1. Välised hindajad kasutavad käesoleva määruse kohaste kohustuste täitmiseks sobivaid süsteeme, ressursse ja korda.

2. Välised hindajad jälgivad ja hindavad vähemalt korra aastas oma käesoleva määruse kohaselt kehtestatud süsteemide, ressursside ja korra piisavust ja tulemuslikkust ning rakendavad puuduste avastamisel sobivaid meetmeid nende kõrvaldamiseks.

3. ESMA koostab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles määratakse kindlaks väliste hindajate lõigete 1 ja 2 kohaste süsteemide, ressursside, mehhanismide ja korra sobivuse, piisavuse ja tulemuslikkuse hindamise kriteeriumid.

   ESMA esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt [*väljaannete talitus: palun lisada kuupäev: 12 kuud pärast jõustumist*].

[45] EÜT 17, 6.10.1958, lk 385/58.

Komisjonile antakse õigus täiendada siinset määrust käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud regulatiivsete tehniliste standardite vastuvõtmisega kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 19
Kõrgem juhtkond

1. Taotleja kõrgem juhtkond tagab alljärgneva:

   (a) välise hindaja kindla ja usaldusväärse juhtimise;

   (b) hindamise sõltumatuse;

   (c) huvide konfliktide korrektse tuvastamise, juhtimise ja avalikustamise;

   (d) välise hindaja pideva vastavuse käesoleva määruse nõuetele.

2. ESMA koostab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles määratakse kindlaks välise hindaja lõike 1 punktis a nimetatud kindla ja usaldusväärse juhtimise hindamise kriteeriumid.

   ESMA esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt [*väljaannete talitus: palun lisada kuupäev: 12 kuud pärast jõustumist*].

   Komisjonile antakse õigus täiendada siinset määrust käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud regulatiivsete tehniliste standardite vastuvõtmisega kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 20
Analüütikud, töötajad ja teised väliste hindajate hindamistegevuses otseselt osalevad isikud

1. Välised hindajad tagavad, et nende analüütikutel ja töötajatel ning kõigil teistel füüsilistel isikutel, kelle teenuseid nad kasutavad või kes on nende kontrolli all ja kes osalevad otseselt hindamises, on neile määratud töökohustuste täitmiseks vajalikud teadmised ja kogemused.

2. Välised hindajad tagavad, et lõikes 1 osutatud isikutel ei ole lubatud algatada hinnatava üksuse, temaga seotud kolmanda isikuga või hinnatava üksuse üle otsest või kaudset kontrolli omava isikuga tasude või maksete teemalisi läbirääkimisi ega taolistel läbirääkimistel osaleda.

3. ESMA koostab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles määratakse kindlaks lõikes 1 nimetatud isikute teadmiste ja töökogemuse sobivuse hindamise kriteeriumid.

   ESMA esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt [*väljaannete talitus: palun lisada kuupäev: 12 kuud pärast jõustumist*].

   Komisjonile antakse õigus täiendada siinset määrust käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud regulatiivsete tehniliste standardite vastuvõtmisega kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 21
Vastavuskontrolli funktsioon

1. Välised hindajad loovad ja säilitavad käesoleva määruse kohase tegevuse jaoks alalise tulemusliku vastavuskontrolli funktsiooni.

2. Välised hindajad tagavad, et vastavuskontrolli funktsioon:

(a) omab oma kohustuste korrektseks ja sõltumatuks täitmiseks vajalikke vahendeid;

(b) omab vajalikke ressursse ja asjatundlikkust ning juurdepääsu kogu asjakohasele teabele;

(c) ei hinda enda tegevust ega tee selle üle järelevalvet;

(d) ei saa välise hindaja äritulemustest olenevat tasu.

3. Vastavuskontrolli funktsiooni tähelepanekud tehakse kättesaadavaks kas järelevalveorganile või (kui asjakohane) välise hindaja haldusorganile.

4. ESMA koostab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles määratakse kindlaks kriteeriumid, mille alusel hinnata, kas vastavuskontrolli funktsioonil on olemas oma kohustuste korrektseks ja sõltumatuks täitmiseks vajalikud vahendid, nagu on nõutud lõike 2 punktis a, ning kriteeriumid, mille alusel hinnata, kas vastavuskontrolli funktsioonil on vajalikud ressursid ja asjatundlikkus ning juurdepääs kogu asjaomasele teabele, nagu nõutud lõike 2 punktis b.

ESMA esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt [*väljaannete talitus: palun lisada kuupäev: 12 kuud pärast jõustumist*].

Komisjonile antakse õigus täiendada siinset määrust käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud regulatiivsete tehniliste standardite vastuvõtmisega kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 22
Sisekord

1. Välised hindajad võtavad vastu organisatsioonisisese hoolsuskohustuse põhimõtted ja korra, mis tagavad, et nende ärihuvid ei kahjusta hindamistegevuse sõltumatust ega korrektsust, ja rakendavad neid.

2. Välised hindajad võtavad vastu usaldusväärse haldus- ja raamatupidamiskorra, sisekontrollimehhanismid ning infotöötlussüsteemide tulemusliku kontrolli ja kaitsmise korra ning rakendavad neid.

3. ESMA koostab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles määratakse kindlaks lõikes 2 nimetatud usaldusväärse haldus- ja raamatupidamiskorra, sisekontrollimehhanismide ning infotöötlussüsteemide tulemusliku kontrolli ja kaitsmise korra hindamise kriteeriumid.

ESMA esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt [*väljaannete talitus: palun lisada kuupäev: 12 kuud pärast jõustumist*].

Komisjonile antakse õigus täiendada siinset määrust käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud regulatiivsete tehniliste standardite vastuvõtmisega kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 23
Emiteerimiseelsel ja -järgsel hindamisel kasutatav metoodika ja teave

1. Välised hindajad rakendavad meetmeid, mis tagavad selle, et nende artiklis 8 nimetatud emiteerimiseelne hindamine ja artiklis 9 nimetatud emiteerimisjärgne

hindamine põhineb kogu neile kättesaadava ja kasutatava metoodika kohaselt analüüsiks vajaliku teabe põhjalikul analüüsil.

2. Välised hindajad kasutavad emiteerimiseelsel ja -järgsel hindamisel piisavalt kvaliteetset ja usaldusväärsetest allikatest pärinevat teavet.

3. ESMA koostab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles määratakse kindlaks lõikes 2 nimetatud teabe kvaliteedi piisavuse ja allikate usaldusväärsuse hindamise kriteeriumid.

ESMA esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt [*väljaannete talitus: palun lisada kuupäev: 12 kuud pärast jõustumist*].

Komisjonile antakse õigus täiendada siinset määrust käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud regulatiivsete tehniliste standardite vastuvõtmisega kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 24
Hindamismetoodika või selle kohaldamise vead

1. Välised hindajad, kes saavad teadlikuks oma metoodika või selle kohaldamise vigadest, millel on artiklis 8 nimetatud emiteerimiseelsele hindamisele või artiklis 9 nimetatud emiteerimisjärgsele hindamisele oluline mõju, teavitavad sellest koos selgitustega kohe ESMAt ja asjaomaste Euroopa roheliste võlakirjade emitente.

2. Välised hindajad avalikustavad lõikes 1 nimetatud vead oma veebisaidil ja asjakohasel juhul koos asjaomaste emiteerimiseelse või -järgse hindamise aruannete parandatud versioonidega. Parandatud dokumentides tuleb märkida muudatuste põhjused.

Artikkel 25
Tegevuse edasiandmine

1. Välised hindajad, kes on hindamistegevuse edasi andnud kolmandast isikust teenuseosutajatele, tagavad, et sellistel teenuseosutajatel on sellise hindamise usaldusväärseks ja professionaalseks tegemiseks vajalikud võimed ja suutlikkus. Samuti tagavad need välised hindajad, et tegevuse edasiandmine ei mõjuta oluliselt nende sisekontrolli kvaliteeti ega ESMA võimalusi teha nende üle määruse järgimise järelevalvet.

2. Välised hindajad ei anna edasi oma vastavuskontrolli funktsiooni.

3. Välised hindajad teavitavad ESMAt edasi anda kavatsetavatest hindamistegevustest (sh neist iga tegemiseks vajalikest inim- ja tehnilistest ressurssidest).

4. Hindamistegevused edasi andnud välised hindajad tagavad, et edasiandmine ei vähenda ega kahjusta nende võimalusi täita välise hindaja kõrgema juhtkonna või juhtorgani liikme rolli või funktsiooni.

5. Välised hindajad tagavad, et kolmandast isikust teenuseosutajad teevad edasiantud hindamistegevusega seoses ESMAga koostööd.

6. Välised hindajad jäävad edasiantud hindamistegevuse eest vastutavaks ja võtavad vastu korralduslikud meetmed, mis tagavad alljärgneva:

(a) hindamise, kas kolmandast isikust teenuseosutaja teeb edasiantud tegevust tulemuslikult ning kooskõlas kohaldatavate liidu ja riiklike õigusaktide ja regulatiivsete nõuetega ning tegeleb tuvastatud puudustega piisavalt;

(b) edasiantud hindamistegevustega seotud võimalike riskide tuvastamise;

(c) edasiantud hindamistegevuste piisava perioodilise järelevalve;

(d) edasiantud hindamistegevustega seotud piisava kontrollikorra (sh edasiantud hindamistegevuste ja kolmandast isikust teenuseosutajaga seotud võimalike riskide tulemuslik järelevalve);

(e) edasiantud hindamistegevuste piisava talitluspidevuse.

Punkti e järgimiseks hangivad välised hindajad teavet kolmandast isikust teenuseosutaja talitluspidevuse korra kohta, hindavad seda ja nõuavad vajaduse korral selle täiustamist.

7. ESMA koostab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles määratakse kindlaks:

(a) kolmandast isikust teenuseosutajate usaldusväärseks ja professionaalseks hindamistegevuseks vajalike võimete ja suutlikkuse hindamise kriteeriumid;

(b) kriteeriumid, mis tagavad, et hindamistegevused ei mõjuta oluliselt väliste hindajate sisekontrolli kvaliteeti ega ESMA võimalusi teha nende üle käesoleva määruse järgimise järelevalvet.

ESMA esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt [*väljaannete talitus: palun lisada kuupäev: 12 kuud pärast jõustumist*].

Komisjonile antakse õigus täiendada siinset määrust käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud regulatiivsete tehniliste standardite vastuvõtmisega kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 26
Andmete säilitamise nõuded

1. Välised hindajad säilitavad piisavad andmed kõige alljärgneva kohta:

(a) artiklis 8 nimetatud emiteerimiseelse hindamise ja artiklis 9 nimetatud emiteerimisjärgse hindamise otsustes ja asjaomaste aruannete heakskiitmises osalevate isikute nimed ning aruande heakskiitmise otsuse kuupäev;

(b) oma emiteerimiseelse ja -järgse hindamise ja aruande koostamise korra ja metoodika dokumendid;

(c) sisedokumendid (sh mitteavalik teave ja töödokumendid), mille alusel koostati avaldatud emiteerimiseelse ja -järgse hindamise aruanded;

(d) käesoleva määruse täitmiseks kehtestatud kord ja võetud meetmed;

(e) hindamisega seotud organisatsioonisisene ja -väline suhtlus (sh välise hindaja ja selle töötajate e-suhtlus).

2. Lõikes 1 nimetatud andmed ja dokumendid hoitakse alles viis aastat ja tehakse ESMA-le küsimise peale kättesaadavaks.

3. Kui ESMA on välise hindaja registreeringu artikli 51 lõike 1 kohaselt tühistanud, säilitab asjaomane hindaja andmeid ja dokumente veel viis aastat. Andmeid ja

dokumente, milles on hindamisteenuste lepingu alusel sätestatud välise hindaja ja Euroopa roheliste võlakirjade emitendi õigused ja kohustused, säilitatakse kogu asjaomase suhte jooksul.

Artikkel 27

Huvide konfliktid ja teabe konfidentsiaalsus

1. Välised hindajad tuvastavad, kõrvaldavad, juhivad ja avalikustavad läbipaistvalt kõik tegelikud ja võimalikud huvide konfliktid, olenemata sellest, kas need on seotud nende analüütikute, töötajate, välise hindajaga lepingulises suhtes oleva ja hindamises otseselt osaleva isikuga või emiteerimiseelse ja -järgse hindamise aruandeid heakskiitvate isikutega.

2. Tasud, mida välised hindajad küsivad hindamisteenuste eest, ei tohi oleneda emiteerimiseelse ega -järgse hindamise tulemusest ega ühestki teisest tehtud töö tulemusest.

3. Välise hindaja analüütikud, töötajad ning temaga lepingulises suhtes olevad ja hindamises otseselt osalevad isikud peavad olema seotud ametisaladuse hoidmise kohustusega.

4. Väline hindaja tagab, et tema analüütikud ja töötajad ning temaga lepingulises suhtes olevad ja hindamises otseselt osalevad füüsilised isikud:

   (a) võtavad kõik mõistlikud meetmed, et kaitsta välise hindaja valduses olevat vara ja andmeid pettuse, varguse ja väärkasutamise eest, võttes arvesse nende äritegevuse iseloomu, ulatust ja keerukust ning nende hindamistegevuse laadi ja ulatust;

   (b) ei avalda teavet emiteerimiseelsete ega -järgsete hindamiste ega võimalike tulevaste selliste hindamiste kohta ühelegi teisele isikule kui väliselt hindajalt asjaomase hindamisteenuse tellinud emitendid;

   (c) ei kasuta ega jaga konfidentsiaalset teavet muuks otstarbeks kui hindamistegevus.

Artikkel 28

Muude teenuste osutamine

Välised hindajad, kes osutavad peale hindamise ka muid teenuseid, tagavad, et teised teenused ei tekita Euroopa roheliste võlakirjade hindamise teenusega seotud huvide konflikte. Sellised välised hindajad avaldavad emiteerimiseelse ja -järgse hindamise aruannetes oma muud teenused, mida nad on hinnatud üksusele või seotud kolmandale isikule osutanud.

III peatükk
Emiteerimiseelse ja -järgse hindamise aruanded

Artikkel 29

Viited ESMA-le või muudele pädevatele asutustele

Emiteerimiseelse ega -järgse hindamise aruandes ei tohi välised hindajad mainida ESMAt ega ühtegi pädevat asutust nii, et jääks mulje nagu ESMA või pädev asutus oleks asjaomase aruande või välise hindaja hindamistegevuse kinnitanud või heaks kiitnud.

Artikkel 30

Emiteerimiseelse ja -järgse hindamise aruannete avaldamine

1. Välised hindajad avaldavad ja teevad oma veebisaidil tasuta kättesaadavaks kõik alljärgneva:

   (a) välja antud emiteerimiseelse hindamise aruanded (eraldi jaotises „Euroopa roheliste võlakirjade standard – emiteerimiseelse hindamise aruanded“);

   (b) välja antud emiteerimisjärgse hindamise aruanded (eraldi jaotises „Euroopa roheliste võlakirjade standard – emiteerimisjärgse hindamise aruanded“).

2. Lõike 1 punktis a nimetatud emiteerimiseelse hindamise aruanded tehakse avalikuks mõistliku aja jooksul enne asjaomase Euroopa rohelise võlakirja avalikku pakkumist või kauplemisele võtmist.

3. Lõike 1 punktis b nimetatud emiteerimisjärgse hindamise aruanded tehakse avalikuks kohe pärast seda, kui väline hindaja on jaotusaruande ära hinnanud.

4. Lõike 1 punktis a nimetatud emiteerimiseelse hindamise aruanded ja lõike 1 punktis b nimetatud emiteerimisjärgse hindamise aruanded jäävad pärast välise hindaja veebisaidil avaldamist avalikuks vähemalt asjaomase võlakirja lunastustähtajani.

5. Välised hindajad, kes otsustavad emiteerimiseelse või -järgse hindamise teenuste osutamise lõpetada, põhjendavad seda otsust lõike 1 punktides a ja b nimetatud jaotistes kohe pärast selle langetamist.

IV peatükk
Kolmandates riikides asutatud väliste hindajate teenuste osutamine

Artikkel 31

Üldsätted

1. Kolmandas riigis asutatud väline hindaja võib osutada Euroopa roheliste võlakirjade emitentidele käesoleva määruse kohaseid teenuseid, kui ta on kantud kolmandate riikide väliste hindajate registrisse, mida ESMA artiklit 59 järgides peab.

2. ESMA annab lõike 1 kohase registreeringu kolmandas riigis asutatud välisele hindajale, kes on taotlenud käesoleva määruse kohaste välise hindamise teenuste liidus osutamise luba, kui on täidetud järgmised tingimused:

   (a) komisjon on võtnud vastu artikli 32 lõike 1 kohase otsuse;

   (b) kolmandas riigis asutatud väline hindaja on registreeritud või saanud loa osutada liidus välise hindamise teenuseid ning ta on allutatud tulemuslikule järelevalvele ja täitmise tagamisele, mis tagavad täieliku vastavuse asjaomases kolmandas riigis kohaldatavatele nõuetele;

   (c) on kehtestatud artikli 32 lõike 3 kohane koostöökord.

3. Kui kolmandas riigis asutatud väline hindaja on käesoleva artikli kohaselt registreeritud, ei kohaldata talle käesolevas määruses käsitletavaga seotud lisanõudeid.

4. Lõikes 1 osutatud väline hindaja esitab oma taotluse ESMA-le pärast seda, kui komisjon on võtnud vastu artiklis 32 osutatud otsuse, milles sedastatakse, et asjaomase kolmanda riigi (kus väline hindaja on registreeritud või saanud

tegevusloa) õiguslik ja järelevalveraamistik on artikli 32 lõikes 1 kirjeldatud nõuetega samaväärne.

5. Kolmandas riigis asutatud väline hindaja esitab esimeses lõikes nimetatud taotluse, mis järgib artiklis 15 nimetatud vorme ja malle.

6. Registreerimist taotlev kolmandas riigis asutatud väline hindaja esitab ESMA-le kogu tema registreerimiseks vajaliku teabe.

7. ESMA hindab taotluse täielikkust 20 tööpäeva jooksul pärast selle saamist. Kui taotlus ei ole täielik, määrab ESMA tähtpäeva, milleks registreerimist taotlev kolmandas riigis asutatud väline hindaja peab esitama lisateabe.

8. Registreerimise otsuse tegemisel lähtutakse lõikes 2 sätestatud tingimustest.

9. ESMA annab registreerimist taotlevale kolmandas riigis asutatud välisele hindajale 45 tööpäeva jooksul pärast täieliku taotluse laekumist kirjalikult koos kõigiti põhjendatud selgitusega teada, kas registreerimistaotlus rahuldati või lükati tagasi.

10. Kolmandas riigis asutatud välised hindajad, kes osutavad käesoleva artikli kohaseid teenuseid, peavad enne liidus asutatud Euroopa roheliste võlakirjade emitentidele teenuste osutamist pakkuma võimalust lahendada teenuse osutamisega seotud vaidlused liikmesriigi (vahe)kohtus.

Artikkel 32
Samaväärsust kinnitav otsus

1. Komisjon võib kolmanda riigi kohta võtta vastu otsuse, kus sedastab, et asjaomase kolmanda riigi õigus- ja järelevalvekord tagavad, et selles riigis registreeritud või tegevusloa saanud välised hindajad järgivad selliseid õiguslikult siduvaid organisatsioonilisi ja ärikäitumise nõudeid, millel on käesolevas määruses ja selle alusel vastu võetud rakendusmeetmetes sätestatud nõuetega samaväärne mõju, ning et asjaomase kolmanda riigi õigusraamistikus on ette nähtud toimiv samaväärne süsteem kolmanda riigi õiguskorra kohaselt registreeritud või tegevusloa saanud väliste hindajate tunnustamiseks.

2. Kolmanda riigi organisatsioonilise ja ärikäitumise õigusraamistiku mõju võib pidada samaväärseks, kui see raamistik vastab kõigile järgmistele tingimustele:

   (a) selles kolmandas riigis välise hindamise teenuseid osutavad üksused peavad olema registreeritud või saanud tegevusloa ning nende suhtes kohaldatakse pidevalt tulemuslikku järelevalvet ja täitmise tagamist;

   (b) välise hindamise teenuseid osutavatele üksustele kohaldatakse piisavaid sisekontrollifunktsioonidega seotud organisatsioonilisi nõudeid ning

   (c) välise hindamise teenuseid osutavatele üksustele kohaldatakse sobivaid äritegevuse eeskirju.

3. Selliste kolmandate riikide asjaomaste pädevate asutustega, kelle õigus- ja järelevalveraamistik on tunnistatud vastavalt lõikele 1 tõeliselt samaväärseks, lepib ESMA kokku koostöökorra. Selles määratakse kindlaks kõik alljärgnev:

   (a) ESMA ja asjaomase kolmanda riigi pädevate asutuste vahelise teabevahetuse kord (sh kolmandas riigis registreeritud või tegevusloa saanud väliste hindajate kohta küsitud kogu teabe kättesaadavus ESMA-le);

(b) ESMA kiire teavitamise kord juhuks, kui kolmanda riigi pädev asutus arvab, et asjaomases kolmandas riigis asutatud väline hindaja, kelle üle see pädev asutus teeb järelevalvet ja kelle ESMA on artikli 59 kohaselt registreerinud, rikub oma registreeringu või loa tingimusi või muid õigusnõudeid, mida ta on kohustatud järgima;

(c) järelevalvetegevuse koordineerimise kord (sh (asjakohasel juhul) kohapealsed kontrollid).

4. Kolmandas riigis asutatud väline hindaja, kelle asukohariigi õigus- ja järelevalveraamistik on tunnistatud lõike 1 kohaselt reaalselt samaväärseks ja kes on kantud artiklis 59 nimetatud registrisse, saab osutada registreeringu kohaseid teenuseid Euroopa roheliste võlakirjade emitentidele kogu liidus.

5. Kolmandas riigis asutatud väline hindaja ei kasuta enam artikli 31 kohaseid õigusi, kui komisjon tühistab asjaomase kolmanda riigi kohta tehtud käesoleva artikli lõike 1 kohase otsuse.

Artikkel 33

Kolmandas riigis asutatud välise hindaja registreeringu tühistamine

1. ESMA tühistab kolmandas riigis asutatud välise hindaja registreeringu artikli 59 kohaselt loodud registris, kui esineb mõni järgmistest asjaoludest:

(a) ESMA-l on põhjendatud ja dokumentidele tuginevat alust arvata, et kolmandas riigis asutatud väline hindaja käitub liidus teenuseid osutades viisil, mis on selgelt investorite huve või turgude korrakohast toimimist kahjustav;

(b) ESMA-l on põhjendatud ja dokumentidele tuginevat alust arvata, et kolmandas riigis asutatud väline hindaja on liidus teenuseid osutades tõsiselt rikkunud tema suhtes asjaomases kolmandas riigis kehtivaid nõudeid, ning komisjon on sellele tuginedes võtnud vastu artikli 32 lõike 1 kohase otsuse;

(c) ESMA on pöördunud selles küsimuses vastava kolmanda riigi pädeva asutuse poole, kuid too ei ole rakendanud sobivaid meetmeid, mis oleksid vajalikud kaitsmaks liidus investoreid ja turgude korrektset toimimist, või ei ole suutnud tõendada, et asjaomane kolmandas riigis asutatud väline hindaja täidab tema suhtes asukohariigis kehtivaid nõudeid;

(d) ESMA on andnud asjaomase kolmanda riigi pädevale asutusele vähemalt 30 päeva ette teada kavatsusest selles kolmandas riigis asutatud välise hindaja registreering tühistada.

2. ESMA teavitab kõigist lõike 1 kohaselt vastu võetud meetmetest viivitamatult komisjoni ning avaldab otsused oma veebisaidil.

3. Komisjon hindab, kas asjaolud, mille alusel artikli 32 lõike 1 kohane otsus vastu võeti, on kõnealuse kolmanda riigi puhul endised.

Artikkel 34

Kolmandas riigis asutatud välise hindaja tunnustamine

1. Kuni artikli 32 lõike 1 kohase samaväärsust kinnitava otsuse vastuvõtmiseni võib kolmandas riigis asutatud väline hindaja osutada käesoleva määruse kohaseid teenuseid siis, kui ESMA on teda eelnevalt käesoleva artikli kohaselt tunnustanud.

2. Kolmandas riigis asutatud väline hindaja, kes tahab saada lõikes 1 nimetatud eelnevat tunnustust, peab vastama artiklites 15–30 ja 47–49 sätestatud nõuetele.

3. Kolmandas riigis asutatud välisel hindajal, kes tahab saada lõikes 1 nimetatud eelnevat tunnustust, peab olema liidus asutatud esindaja. Esindaja peab:

   (a) koos kolmandas riigis asutatud välise hindajaga tagama sellise hindaja käesoleva määruse kohaste teenuste vastavuse lõikes 2 nimetatud nõuetele ning vastutama ESMA ees selle hindaja käitumise eest liidus;

   (b) tegutsema kolmandas riigis asutatud välise hindaja nimel ESMA ja teiste liidu isikute jaoks käesoleva määruse kohaste välise hindaja kohustustega seoses peamise kontaktpunktina;

   (c) omama käesoleva lõike kohaste kohustuste täitmiseks piisavaid teadmisi, asjatundlikkust ja ressursse.

4. ESMA-lt eelneva tunnustuse saamise taotlus, millele osutatakse lõikes 1, peab sisaldama kogu teavet, mida on ESMA-l vaja veendumiseks, et asjaomane kolmandas riigis asutatud väline hindaja on rakendanud kõik vajaliku, et täita lõigetes 2 ja 3 nimetatud nõudeid, ja (asjakohasel juhul) selles kolmandas riigis tema järelevalve eest vastutava pädeva asutuse nime.

5. ESMA hindab eelneva tunnustamise taotluse täielikkust 20 tööpäeva jooksul pärast selle saamist.

   Kui taotlus ei ole täielik, annab ESMA sellest taotlejale teada ja määrab tähtpäeva, milleks taotleja peab esitama lisateabe.

   Kui taotlus on täielik, annab ESMA sellest taotlejale teada.

   ESMA kontrollib 45 tööpäeva jooksul pärast käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud täieliku taotluse saamist, kas lõigetes 2 ja 3 sätestatud tingimused on täidetud.

   ESMA annab taotlejale tema tunnustamisest kolmandas riigis asutatud välise hindajana või sellest keeldumisest kirjalikult teada. Tunnustamise või sellest keeldumise otsus peab sisaldama põhjendusi ja jõustub viiendal tööpäeval pärast selle vastuvõtmist.

6. ESMA peatab või asjakohasel juhul tühistab lõike 5 kohase tunnustuse, kui tal on põhjendatud ja dokumentidele tuginevat alust arvata, et asjaomane kolmandas riigis asutatud väline hindaja tegutseb viisil, mis selgelt kahjustab tema teenuse kasutajate huve või turgude korrapärast toimimist, et hindaja on raskelt rikkunud käesolevas määruses sätestatud nõudeid või et ta on esitanud tunnustuse saamiseks valeandmeid või kasutanud muid ebaseaduslikke võtteid.

7. ESMA koostab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et määrata kindlaks lõikes 4 osutatud taotluse vorm ja sisu.

   ESMA esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt [*väljaannete talitus: palun lisada kuupäev: 16 kuud pärast jõustumist*].

   Komisjonile antakse õigus täiendada siinset määrust käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud regulatiivsete tehniliste standardite vastuvõtmisega kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 35

Kolmandas riigis osutatud käesoleva määruse kohaste teenuste kinnitamine

1. Liidus asutatud väline hindaja, kes on artikli 15 kohaselt registreeritud ja artikli 59 kohasesse registrisse kantud, võib taotleda ESMA-lt kolmandas riigis asutatud väliste hindajate osutatud teenuste jooksva kinnitamise luba liidus, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

   (a) kinnitav väline hindaja on kontrollinud ja suudab ESMA-le jooksvalt tõendada, et kinnituse saanud välise hindaja käesoleva määruse kohaste teenuste osutamine vastab kas kohustuslikus korras või vabatahtlikult täidetavatele nõuetele, mis on vähemalt niisama ranged kui käesoleva määruse nõuded;

   (b) kinnitaval välisel hindajal on vajalik asjatundlikkus, et teha kolmandas riigis asutatud välise hindaja tegevuse üle tulemuslikku järelevalvet ning juhtida seonduvaid riske;

   (c) kolmandas riigis asutatud välist hindajat usaldatakse mõnel järgmisel objektiivsel põhjusel:

      i. aluseks olevate turgude või investeeringute erisused;

      ii. kinnituse saanud hindaja lähedus kolmanda riigi turgudele, emitentidele või investoritele;

      iii. kolmandas riigis asutatud välise hindaja hindamisteenuste osutamise või konkreetsete turgude või investeeringutega seotud asjatundlikkus.

2. Väline hindaja, kes esitab lõikes 1 osutatud kinnitamistaotluse, esitab kogu teabe, mida on ESMA-l vaja veendumiseks, et taotluse esitamise ajal on täidetud kõik nimetatud lõike tingimused.

3. ESMA hindab lõike 1 kohase kinnitamistaotluse täielikkust 20 tööpäeva jooksul pärast selle saamist.

   Kui taotlus ei ole täielik, annab ESMA sellest taotlejale teada ja määrab tähtpäeva, milleks taotleja peab esitama lisateabe.

   Kui taotlus on täielik, annab ESMA sellest taotlejale teada.

   ESMA vaatab täieliku taotluse 45 tööpäeva jooksul pärast selle saamist läbi ning otsustab, kas kinnitamine lubada või mitte.

   ESMA annab taotlejale lõike 1 kohase kinnitamise kohta tehtud otsusest teada. Otsus peab sisaldama põhjendusi ja jõustub viiendal tööpäeval pärast selle vastuvõtmist.

4. Käesoleva määruse kohaseid teenuseid, mida osutab kinnituse saanud väline hindaja, käsitatakse kinnituse andnud välise hindaja osutatud teenustena. Kinnitav väline hindaja ei kasuta kinnitamist käesoleva määruse nõuete täitmisest hoidumiseks.

5. Väline hindaja, kes on kinnitanud kolmandas riigis asutatud välise hindaja osutatavad käesoleva määruse kohased teenused, on täiel määral vastutav nende teenuste ja käesoleva määruse kohaste kohustuste täitmise eest.

6. Kui ESMA-l on põhjendatud alust arvata, et käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud tingimused ei ole enam täidetud, on tal õigus nõuda, et kinnitav väline hindaja lõpetaks kinnituse andmise.

7. Väline hindaja, kes kinnitab kolmandas riigis asutatud välise hindaja osutatavaid käesoleva määruse kohaseid teenuseid, avaldab oma veebisaidil artiklis 13 nimetatud teabe.

8. Väline hindaja, kes kinnitab kolmandas riigis asutatud välise hindaja osutatavaid käesoleva määruse kohaseid teenuseid, esitab ESMA-le igal aastal viimase 12 kuu jooksul kinnitatud teenuste aruande.

IV jaotis
Pädevate asutuste ja ESMA tehtav järelevalve

1. peatükk
Pädevad asutused

Artikkel 36

Pädevate asutuste tehtav järelevalve

Määruse (EL) nr 2017/1129 artikli 31 alusel määratud pädevad asutused tagavad käesoleva määruse artiklite 8–13 kohaldamise.

Artikkel 37

Pädevate asutuste volitused

1. Käesoleva määruse kohaste tööülesannete täitmiseks peavad pädevatel asutustel olema kooskõlas riigisisese õigusega järgmised järelevalve- ja uurimisvolitused:

   (a) nõuda emitentidelt I lisas nimetatud teabe lisamist Euroopa roheliste võlakirjade teabelehele;

   (b) nõuda emitentidelt iga-aastaste jaotusaruannete avalikustamist või kogu II lisas nimetatud teabe lisamist jaotusaruandesse;

   (c) nõuda emitentidelt mõjuaruande avalikustamist või kogu III lisas nimetatud teabe lisamist mõjuaruandesse;

   (d) nõuda emitendi audiitoritelt ja kõrgemalt juhtkonnalt teabe ja dokumentide esitamist;

   (e) peatada Euroopa roheliste võlakirjade pakkumine korraga kuni kümneks järjestikuseks tööpäevaks, kui on mõistlikku alust kahtlustada, et käesoleva määruse artikleid 8–13 on rikutud;

   (f) keelata või peatada reklaamimine või nõuda asjaomastelt Euroopa roheliste võlakirjade emitentidelt või finantsvahendajatelt reklaamimise lõpetamist või peatamist korraga kuni kümneks järjestikuseks tööpäevaks, kui on mõistlikku alust kahtlustada, et käesoleva määruse artikleid 8–13 on rikutud;

   (g) avalikustada asjaolu, et Euroopa roheliste võlakirjade emitent ei täida käesoleva määruse artiklite 8–13 kohaseid kohustusi;

   (h) teha kohapealset kontrolli või korraldada uurimist muudes kohtades kui füüsilise isiku eluruumid ja siseneda sel eesmärgil ruumidesse, et saada juurdepääs dokumentidele ja muudele mis tahes kujul andmetele, kui on mõistlik alus kahtlustada, et kontrolli või uurimise teemaga seotud dokumendid ja muud andmed võivad olla käesoleva määruse rikkumise tõendamise seisukohalt olulised.

   Kui see on riigisisese õiguse kohaselt vajalik, võib pädev asutus paluda asjaomasel õigusasutusel otsustada esimeses lõigus osutatud volituste kasutamise üle.

2. Pädevad asutused täidavad ja kasutavad lõikes 1 osutatud ülesandeid ja volitusi järgmiselt:

(a) vahetult;

(b) koostöös muude ametiasutustega;

(c) delegeerides need omal vastutusel sellistele ametiasutustele;

(d) edastades küsimuse pädevatele õigusasutustele.

3. Liikmesriigid tagavad sobivate meetmete kehtestamise, nii et pädevatel asutustel oleks kõik nende tööülesannete täitmiseks vajalikud järelevalve- ja uurimisvolitused.

4. Kui isik annab pädevale asutusele käesoleva määruse kohaselt teavet, siis ei loeta seda lepingu ega õigus- või haldusnormidega kehtestatud avaldamispiirangute rikkumiseks ning ta ei kanna kõnealuse teatamisega seoses mingit vastutust.

Artikkel 38

Pädevate asutuste vaheline koostöö

1. Pädevad asutused teevad käesoleva määruse kohaldamisel omavahel koostööd. Nad vahetavad põhjendamatu viivituseta teavet ning teevad uurimise, järelevalve ning täitmise tagamise käigus koostööd.

Kui liikmesriigid on otsustanud artikli 41 lõike 3 kohaselt kehtestada käesoleva määruse rikkumise eest kriminaalkaristused, tagavad nad sobivate meetmete kehtestamise, nii et pädevatel asutustel oleksid kõik vajalikud volitused teha õigusasutustega oma jurisdiktsiooni piires koostööd, et saada konkreetset teavet käesoleva määruse võimaliku rikkumise alusel algatatud kriminaaluurimise või -menetluse kohta ning esitada see teave teistele pädevatele asutustele, et täita oma kohustus teha käesoleva määruse kohaldamisel üksteisega koostööd.

2. Pädev asutus võib uurimisega seoses keelduda teabe esitamisest või koostöö tegemisest vaid järgmistel erandlikel asjaoludel:

(a) kui teabe esitamine kahjustaks tõenäoliselt tema enda uurimist, täitmise tagamist või kriminaaluurimist;

(b) kui sama teo ja sama isiku suhtes on asjaomases liikmesriigis juba algatatud kohtumenetlus;

(c) asjaomases liikmesriigis on nende isikute suhtes juba tehtud lõplik kohtuotsus seoses sama teoga.

3. Pädev asutus võib kohapealse kontrolli või uurimisega seoses paluda abi teise liikmesriigi pädevalt asutuselt.

Kui pädev asutus saab teise liikmesriigi pädevalt asutuselt taotluse teha kohapealne kontroll või uurimine, võib ta:

(a) teha kohapealse kontrolli või uurimise ise;

(b) lubada taotluse esitanud pädeval asutusel kohapealses kontrollis või uurimises osaleda;

(c) lubada kohapealse kontrolli või uurimise teha taotluse esitanud pädeval asutusel;

(d) määrata kohapealset kontrolli või uurimist tegema audiitorid või eksperdid;

(e) jagada teatavaid järelevalveülesandeid teiste pädevate asutustega.

4. Pädevad asutused võivad pöörduda ESMA poole, kui koostöötaotlus (eelkõige teabevahetustaotlus) on tagasi lükatud või kui sellele ei ole mõistliku aja jooksul vastatud. Ilma et see piiraks ELi toimimise lepingu artikli 258 kohaldamist, võib ESMA käesoleva lõike esimeses lauses osutatud juhtudel kasutada talle määruse (EL) nr 1095/2010 artiklis 19 antud volitusi.

5. ESMA-l on õigus koostada regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles määratakse kindlaks teave, mida pädevad asutused peavad vastavalt lõikele 1 omavahel jagama.

   Komisjonil on õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14.

6. ESMA võib koostada rakenduslike tehniliste standardite eelnõu, millega nähakse ette pädevate asutuste vahelise koostöö ja teabevahetuse standardvormid, -mallid ja -kord.

   Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artikliga 15.

Artikkel 39
Ametisaladus

1. Kogu käesoleva määruse alusel pädevate asutuste vahel jagatavat teavet, mis puudutab äri- või tegevustingimusi ja muid majanduslikke või isiklikke küsimusi, peetakse konfidentsiaalseks ja selle suhtes kohaldatakse ametisaladuse nõudeid, välja arvatud juhul, kui pädev asutus märgib teavet esitades, et selle võib avalikustada, või kui avalikustamine on vajalik tulenevalt kohtumenetlusest.

2. Ametisaladuse hoidmise kohustust kohaldatakse kõikidele isikutele, kes töötavad või on töötanud pädeva asutuse heaks või kolmanda isiku heaks, kellele pädev asutus on oma volitusi delegeerinud. Ametisaladuse alla kuuluvat teavet ei tohi avalikustada ühelegi teisele isikule ega ametiasutusele, välja arvatud juhul, kui avalikustamise kohustus tuleneb liidu või liikmesriigi õigusest.

Artikkel 40
Kaitsemeetmed

1. Kui vastuvõtva liikmesriigi pädeval asutusel on selge ja tõendatav alus arvata, et Euroopa roheliste võlakirjade emitent on toime pannud rikkumise või rikkunud käesoleva määruse kohaseid kohustusi, teatab ta sellest päritoluliikmesriigi pädevale asutusele ja ESMA-le.

2. Kui Euroopa roheliste võlakirjade emitent jätkab päritoluliikmesriigi pädeva asutuse võetud meetmetest hoolimata käesoleva määruse rikkumist, võtab vastuvõtva liikmesriigi pädev asutus pärast päritoluliikmesriigi pädeva asutuse ja ESMA teavitamist kõik investorite kaitsmiseks vajalikud meetmed ning teatab neist ilma põhjendamatu viivituseta komisjonile ja ESMA-le.

3. Pädev asutus, kes ei nõustu teise pädeva asutuse lõike 2 kohaselt võetud meetmega, võib pöörduda ESMA poole. ESMA võib kasutada talle määruse (EL) nr 1095/2010 artikli 19 kohaselt antud volitusi.

Artikkel 41

Halduskaristused ja muud haldusmeetmed

1. Ilma et see piiraks artikli 37 kohaseid pädevate asutuste järelevalve- ja uurimisvolitusi ning liikmesriikide õigust sätestada ja mõista kriminaalkaristusi, annavad liikmesriigid pädevatele asutustele riigisisese õiguse kohaselt õiguse määrata halduskaristusi ja võtta muid sobivaid haldusmeetmeid, mis peavad olema tulemuslikud, proportsionaalsed ja heidutavad. Kõnealuseid halduskaristusi ja muid haldusmeetmeid kohaldatakse vähemalt alljärgneva korral:

   (a) artiklite 8–13 rikkumine;

   (b) artikli 37 alla kuuluva nõude täitmata jätmine või uurimise või kontrolli ajal koostööst keeldumine.

   Liikmesriigid võivad [käesoleva määruse kohaldamise alguseks] otsustada esimeses lõigus osutatud halduskaristuste eeskirju mitte kehtestada, kui nimetatud lõigu punktis a või b osutatud rikkumiste eest kohaldatakse juba riigisisese õiguse kohaselt kriminaalkaristusi. Sellisel juhul teavitavad liikmesriigid komisjoni ja ESMAt üksikasjalikult asjaomastest kriminaalõiguse normidest.

   Liikmesriigid teevad esimeses ja teises lõigus osutatud õigusnormid komisjonile ja ESMA-le üksikasjalikult teatavaks [käesoleva määruse kohaldamise alguseks]. Nad teavitavad komisjoni ja ESMAt viivitamata kõigist nende hilisematest muudatustest.

2. Liikmesriigid tagavad kooskõlas riigisisese õigusega, et pädevatel asutustel on lõike 1 punktis a osutatud rikkumiste eest õigus kohaldada vähemalt järgmisi halduskaristusi ja muid haldusmeetmeid:

   (a) artikli 37 lõike 1 punkti g kohane avalik teadaanne, milles on märgitud rikkumise eest vastutav füüsiline või juriidiline isik ja rikkumise laad;

   (b) ettekirjutus, millega nõutakse, et vastutav füüsiline või juriidiline isik lõpetaks rikkumisena käsitatava tegevuse;

   (c) maksimaalne rahaline halduskaristus, mis on vähemalt kaks korda suurem kui rikkumisega teenitud kasum või ärahoitud kahjum, kui sellise kasumi või kahjumi suurust on võimalik välja selgitada;

   (d) juriidilise isiku puhul maksimaalne rahaline halduskaristus, mis on vähemalt [500 000] eurot või liikmesriigis, mille rahaühik ei ole euro, vastav summa omavääringus [jõustumiskuupäeva] seisuga või 0,5 % selle juriidilise isiku aastasest kogukäibest vastavalt kõige viimasele kättesaadavale finantsaruandele, mille juhtorgan on kinnitanud;

   (e) füüsilise isiku puhul maksimaalne rahaline halduskaristus, mis on vähemalt [50 000] eurot, või liikmesriigis, mille rahaühik ei ole euro, vastav summa omavääringus [käesoleva määruse jõustumise kuupäeva] seisuga.

   Kui punktis d käsitletud juhul on juriidiline isik emaettevõtja või sellise emaettevõtja tütarettevõtja, kes peab esitama konsolideeritud aastaaruande, nagu on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2013/34/EL,[46] siis on asjakohane kogukäive aastas selline aastane kogukäive või raamatupidamise valdkonnas kehtiva

[46] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/34/EL teatavat liiki ettevõtjate aruandeaasta finantsaruannete, konsolideeritud finantsaruannete ja nendega seotud aruannete kohta ja millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/43/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 78/660/EMÜ ja 83/349/EMÜ (ELT L 182, 29.6.2013, lk 19).

asjaomase liidu õiguse kohane vastav tululiik, mis on esitatud kõrgeima tasandi emaettevõtja eelmise majandusaasta konsolideeritud aastaaruandes, mille on heaks kiitnud juhtorgan.

3. Liikmesriigid võivad kehtestada lisasanktsioone või -meetmeid või käesolevas määruses sätestatust suuremaid rahalisi halduskaristusi.

Artikkel 42
Järelevalve- ja karistamisvolituste kasutamine

1. Pädevad asutused võtavad halduskaristuse ja muu haldusmeetme liigi ja suuruse üle otsustamisel arvesse kõiki olulisi asjaolusid, sealhulgas asjakohasel juhul järgmist:

   (a) rikkumise raskus ja kestus;

   (b) rikkumise eest vastutava isiku vastutuse suurus;

   (c) rikkumise eest vastutava isiku rahaline olukord, mida näitab vastutava juriidilise isiku kogukäive või vastutava füüsilise isiku aastane sissetulek ja netovara;

   (d) rikkumise mõju jaeinvestorite huvidele;

   (e) rikkumise eest vastutava isiku poolt rikkumise tulemusena teenitud kasumi või ärahoitud kahjumi suurus või kolmandale isikule tekitatud kahju suurus, kui neid saab kindlaks teha;

   (f) rikkumise eest vastutava isiku valmidus teha pädeva asutusega koostööd, ilma et see mõjutaks selle isiku teenitud kasumi või ärahoitud kahjumi sissenõudmist;

   (g) rikkumise eest vastutava isiku varasemad rikkumised;

   (h) meetmed, mida rikkumise eest vastutav isik on pärast rikkumist võtnud, et ära hoida rikkumise kordumist.

2. Kasutades oma volitusi määrata artikli 41 alusel halduskaristusi ja võtta muid haldusmeetmeid, teevad pädevad asutused tihedat koostööd selle tagamiseks, et järelevalve- ja uurimisvolituste kasutamine ning halduskaristused ja muud haldusmeetmed on käesoleva määruse kohaselt tulemuslikud ja sobivad. Nad kooskõlastavad oma tegevust, et vältida piiriüleste juhtumite korral järelevalve- ja uurimisvolituste kasutamisel ning halduskaristuste määramisel ja muude haldusmeetmete võtmisel dubleerimist ja tegevuse kattumist.

Artikkel 43
Edasikaebamisõigus

Liikmesriigid tagavad, et käesoleva määruse alusel vastu võetud otsused on korralikult põhjendatud ja nende peale võib esitada kaebuse kohtule.

Artikkel 44
Otsuste avaldamine

1. Pädevad asutused avaldavad käesoleva määruse rikkumise eest halduskaristuse määramise või muu haldusmeetme võtmise otsuse oma ametlikul veebisaidil kohe pärast seda, kui otsuse adressaati on otsusest teavitatud. Avaldatakse vähemalt teave

rikkumise liigi ja laadi kohta ning rikkumise eest vastutava isiku nimi. Kõnealune kohustus ei kehti otsuste suhtes, mis käsitlevad uurimismeetmeid.

2. Liikmesriigid tagavad, et kui pädev asutus leiab pärast konkreetsete asjaolude hindamist, et juriidilise isiku nime või füüsilise isiku nime või isikuandmete avaldamine on ebaproportsionaalne, või kui avaldamine ohustaks finantsturgude stabiilsust või käimasolevat uurimist, toimib ta ühel järgneval viisil:

   (a) lükkab karistust või meedet käsitleva otsuse avaldamise edasi seni, kuni mitteavaldamise põhjused langevad ära;

   (b) avaldab karistust või meedet käsitleva otsuse kooskõlas riigisisese õigusega anonüümsete andmetega, kui selline avaldamine tagab asjaomaste isikuandmete tulemusliku kaitse;

   (c) jätab karistust või meedet käsitleva otsuse avaldamata, kui punktide a ja b kohased variandid ei ole piisavad tagamaks, et:

      i) finantsturgude stabiilsuse ohustamine on välistatud,

      ii) otsuse avaldamine on proportsionaalne meetmetega, mida peetakse väheoluliseks.

   Kui karistust või meedet käsitlev esimese lõigu punktis b osutatud otsus avaldatakse anonüümseks muudetud andmetega, võib asjaomaste andmete avaldamise edasi lükata mõistliku aja võrra, kui on ette näha, et selle ajavahemiku jooksul langevad anonüümselt avaldamise põhjused ära.

3. Kui karistuse määramise või meetme võtmise otsuse peale saab esitada kaebuse liikmesriigi asjaomasele kohtule või vaide muule asutusele, avalikustavad pädevad asutused kohe oma ametlikul veebisaidil ka sellekohase teabe ning kogu edasise teabe esitatud kaebuse või vaide tulemuste kohta. Samuti avaldatakse varasema karistuse määramise või meetme võtmise otsuse tühistamise otsused.

4. Pädevad asutused tagavad, et käesoleva artikli kohaselt avaldatu on nende ametlikul veebisaidil pärast avaldamist kättesaadav vähemalt viie aasta jooksul. Avaldatud teabe hulgas esinevaid isikuandmeid hoitakse pädeva asutuse ametlikul veebisaidil üksnes nii kaua, kui see on kohaldatavate andmekaitsenormide kohaselt vajalik.

Artikkel 45

Karistustest ESMA teavitamine

1. Pädev asutus esitab ESMA-le igal aastal koondteabe kõigi artikli 41 kohaselt määratud halduskaristuste ja võetud muude haldusmeetmete kohta. ESMA avaldab selle teabe aastaaruandes.

   Kui liikmesriigid on kooskõlas artikli 41 lõikega 3 otsustanud kehtestada kõnealuses lõikes osutatud sätete rikkumise eest kriminaalkaristused, esitavad nende pädevad asutused ESMA-le kord aastas anonüümseks muudetud koondandmed kõigi algatatud kriminaaluurimiste ja mõistetud kriminaalkaristuste kohta. ESMA avaldab mõistetud kriminaalkaristuste andmed aastaaruandes.

2. Pädev asutus, kes on avalikustanud halduskaristused või muud haldusmeetmed või kriminaalkaristused, teatab neist samal ajal ka ESMA-le.

3. Pädevad asutused teavitavad ESMAt kõikidest määratud, kuid artikli 44 lõike 2 esimese lõigu punkti c kohaselt avaldamata jäetud halduskaristustest või muudest haldusmeetmetest (sh nendega seotud kaebustest ja vaietest ning nende tulemustest).

Liikmesriigid tagavad, et pädevaid asutusi teavitatakse mõistetud kriminaalkaristustest ja nendega seotud lõppotsustest ning et nood esitavad selle teabe ESMA-le. ESMA peab talle teatatud karistuste keskset andmebaasi üksnes pädevate asutuste vahel teabe vahetamise eesmärgil. Kõnealust andmebaasi saavad kasutada ainult pädevad asutused ja seda ajakohastatakse nende esitatud teabe põhjal.

2. peatükk
ESMA

Artikkel 46

Artiklites 47, 48 ja 49 osutatud pädevuste kasutamine

ESMA-le, selle ametnikele või teistele ESMA-lt saadud volitustega isikutele artiklitega 47, 48 ja 49 antud volitusi ei tohi kasutada kutsesaladuse alla kuuluvate andmete ega dokumentide avaldamise nõudmiseks.

Artikkel 47

Teabenõuded

1. ESMA võib lihtteabenõude või otsusega nõuda kogu talle käesolevast määrusest tulenevate ülesannete täitmiseks vajaliku teabe esitamist järgmistelt isikutelt:

   (a) välise hindaja tegevuse tegelikud tegijad;

   (b) välise hindaja järelevalve-, juht- või haldusorgani liikmed;

   (c) välise hindaja kõrgema juhtkonna liikmed;

   (d) välise hindaja hindamistegevuses otseselt osalevad isikud;

   (e) nende üksuste esindajad ja töötajad, kellele väline hindaja on teatavad funktsioonid artikli 25 kohaselt edasi andnud;

   (f) välise hindajaga muul moel tihedalt ja märkimisväärselt seotud või tema juhtimisega seotud isikud;

   (g) isikud, kes käituvad välise hindajana või teesklevad selline hindaja olevat, kuigi pole sellena registreeritud, ning isikud, kes täidavad sellise isiku jaoks punktides a–f nimetatud funktsioone.

2. Kui ESMA saadab lõike 1 kohase lihtteabenõude, siis:

   (a) viitab ta käesolevale artiklile kui teabenõude õiguslikule alusele;

   (b) nimetab teabenõude otstarbe;

   (c) täpsustab, millist teavet on vaja;

   (d) määrab tähtaja, mille jooksul teave tuleb esitada;

   (e) teavitab isikut, kellelt teavet küsitakse, et ta ei ole kohustatud teavet andma, kuid taotlusele vabatahtlikult vastates ei tohi antav teave olla ebaõige ega eksitav;

   (f) osutab artiklis 52 sätestatud trahvile, mida rakendatakse, kui vastused esitatud küsimustele on ebaõiged või eksitavad.

3. Kui ESMA nõuab teabe esitamist lõike 1 kohase otsusega, siis:

   (a) viitab ta käesolevale artiklile kui teabenõude õiguslikule alusele;

(b) nimetab teabenõude otstarbe;

(c) täpsustab, millist teavet on vaja;

(d) määrab tähtaja, mille jooksul teave tuleb esitada;

(e) viitab artiklis 53 sätestatud sunnirahale, mida kohaldatakse, kui nõutav teave esitatakse mittetäielikult;

(f) osutab artiklis 52 ettenähtud trahvile, mida kohaldatakse, kui vastused esitatud küsimustele on ebaõiged või eksitavad;

(g) teavitab õigusest vaidlustada otsus määruse (EL) nr 1095/2010 artiklite 58 ja 59 kohaselt apellatsiooninõukogus ja õigusest kaevata otsus nimetatud määruse artiklite 60 ja 61 kohaselt edasi Euroopa Liidu Kohtusse.

4. Nõutud teabe esitavad lõikes 1 osutatud isikud või nende esindajad ning juriidiliste isikute või juriidilise isiku staatuseta ühenduste puhul isikud, kes on seaduse või põhikirja järgi volitatud neid esindama. Nõuetekohaselt volitatud advokaadid võivad esitada teavet oma klientide nimel. Viimased jäävad täielikult vastutavaks mittetäieliku, ebaõige või eksitava teabe esitamise eest.

5. ESMA edastab lihtteabenõude või oma otsuse koopia viivitamata selle liikmesriigi pädevale asutusele, kus lõikes 1 osutatud isikud, kellele teabenõue on suunatud, asuvad või on asutatud.

Artikkel 48
Üldised uurimised

1. Käesolevast määrusest tulenevate ülesannete täitmiseks võib ESMA korraldada artikli 47 lõikes 1 osutatud isikute suhtes vajalikke uurimisi. Selleks antakse ESMA ametnikele ja muudele selle volitatud isikutele õigus:

(a) kontrollida dokumente, andmeid, tegevuskorda ja muid isiku ülesannete täitmisega seonduvaid materjale, nende andmekandjast olenemata;

(b) teha või saada nendest dokumentidest, andmetest, tegevuskorrast ja muudest materjalidest tõestatud koopiaid või väljavõtteid;

(c) kutsuda artikli 47 lõikes 1 osutatud isikuid, nende esindajaid või töötajaid enda juurde, et küsida neilt suulisi või kirjalikke selgitusi kontrolli eseme ja otstarbega seotud asjaolude või dokumentide kohta ning salvestada vastused;

(d) küsitleda uurimise esemega seotud teabe saamiseks kõiki teisi füüsilisi ja juriidilisi isikuid, kes annavad selleks nõusoleku;

(e) nõuda telefonikõnede ja andmeside andmeid.

2. ESMA ametnikud ja teised temalt lõikes 1 osutatud uurimiseks volituse saanud isikud esitavad oma volituste kasutamisel kirjaliku volituse, milles on kirjas uurimise ese ja otstarve. Volituses tuleb mainida ka artiklis 53 sätestatud sunniraha, mis määratakse, kui nõutud dokumente, andmeid, tegevuskorda ja muid materjale või vastuseid artikli 47 lõikes 1 osutatud isikutele esitatud küsimustele ei esitata või kui need esitatakse mittetäielikult, ning artiklis 52 sätestatud trahve, mis määratakse, kui artikli 47 lõikes 1 osutatud isikutele esitatud küsimustele antud vastused on ebaõiged või eksitavad.

3. Artikli 47 lõikes 1 osutatud isikud alluvad ESMA otsuse alusel algatatud uurimisele. Otsuses märgitakse uurimise ese ja otstarve, artiklis 53 sätestatud sunniraha, määruse

(EL) nr 1095/2010 kohaselt kättesaadavad õiguskaitsevahendid ja õigus nõuda Euroopa Liidu Kohtult otsuse läbivaatamist.

4. ESMA teavitab uurimise toimumisest ja volitatud isikutest aegsasti enne uurimist uurimiskoha liikmesriigi artikli 36 kohast järelevalveasutust. Asjaomase pädeva asutuse ametnikud aitavad volitatud isikuid nende tööülesannete täitmisel, kui ESMA seda soovib. Asjaomase pädeva asutuse ametnikud võivad soovi korral samuti uurimises osaleda.

5. Kui lõike 1 punktis e osutatud telefonikõnede ja andmeside andmete saamiseks on pädeval asutusel liikmesriigi õigusnormide kohaselt vaja õigusasutuse luba, taotleb sellist luba ka ESMA. ESMA võib sellist luba küsida ka ettevaatusabinõuna.

6. Lõikes 5 osutatud loataotluse korral kontrollib liikmesriigi õigusasutus ESMA otsuse autentsust ning seda, et kavandatavad sunnimeetmed ei oleks uurimise eseme seisukohast meelevaldsed ega ebaproportsionaalsed. Kontrollides sunnimeetmete proportsionaalsust, võib liikmesriigi õigusasutus küsida ESMA-lt üksikasjalikke selgitusi (eelkõige põhjuste kohta, miks too kahtlustab käesoleva määruse rikkumist, ning kahtlustatava rikkumise raskusastme kohta ja selle isiku rikkumises osalemise laadi kohta, kellele sunnimeetmed on suunatud). Ent liikmesriigi õigusasutus ei kontrolli uurimise vajalikkust ega nõua, et talle esitataks ESMA toimikus sisalduv teave. ESMA otsuse seaduslikkust kontrollib ainult Euroopa Kohus, järgides määruse (EL) nr 1095/2010 artiklis 61 sätestatud korda.

Artikkel 49

Kohapealsed kontrollid

1. Käesoleva määruse kohaste ülesannete täitmiseks võib ESMA teha artikli 47 lõikes 1 osutatud juriidiliste isikute äriruumides ja valdustes vajalikke kohapealseid kontrolle. Kui see on tingitud kontrollide nõuetekohase läbiviimise ja tõhususe vajadusest, võib ESMA kohapealse kontrolli teha ette teatamata.

2. ESMA ametnikud ja muud isikud, kellele ta on andnud kohapealse kontrolli volitused, võivad siseneda ESMA uurimisotsuses nimetatud juriidilise isiku äriruumidesse või valdustesse ning neil on kõik artikli 48 lõikes 1 osutatud õigused. Neil on samuti õigus pitseerida äriruume, valdusi ning raamatupidamis- ja muid dokumente kontrolli läbiviimiseks vajalikuks ajaks ja vajalikus ulatuses.

3. ESMA teavitab asjaomase liikmesriigi pädevat järelevalveasutust kontrollist piisavalt varakult ette. Käesoleva artikli kohased kontrollid tehakse juhul, kui asjaomane asutus on kinnitanud, et tal ei ole selle kohta vastuväiteid.

4. ESMA ametnikud ja teised temalt kohapealse kontrolli volitused saanud isikud esitavad oma volitusi kasutades kirjaliku volituse, milles on kirjas kontrolli ese ja otstarve ning artiklis 53 sätestatud sunniraha juhuks, kui asjaomased isikud kontrolliga ei nõustu. ESMA annab asjaomase liikmesriigi pädevale asutusele kontrollidest aegsasti ette teada.

5. Artikli 47 lõikes 1 osutatud isikud peavad ESMA otsusega ette nähtud kohapealse kontrolliga nõustuma. Otsuses märgitakse kontrolli ese, otstarve ja alguskuupäev ning teavitatakse artiklis 53 sätestatud sunnirahast, määrusega (EL) nr 1095/2010 tagatud õiguskaitsevahenditest ning õigusest vaidlustada otsus Euroopa Liidu Kohtus. ESMA võtab kõnealused otsused vastu pärast kontrollimiskoha liikmesriigi pädeva asutusega konsulteerimist.

6. Kontrollimiskoha liikmesriigi pädeva asutuse ametnikud ning pädeva asutuse volitatud või määratud ametnikud abistavad ESMA taotluse korral aktiivselt ESMA ametnikke ja teisi tema volitatud isikuid. Selleks võivad nad kasutada lõikes 2 sätestatud volitusi. Kõnealuse pädeva asutuse ametnikud võivad taotluse korral samuti kohapealsete kontrollide juures viibida.

7. ESMA võib paluda pädevatel asutustel teha enda nimel konkreetseid uurimistoiminguid ja kohapealseid kontrolle vastavalt käesolevas artiklis ja artikli 48 lõikes 1 sätestatule. Sel eesmärgil on pädevatel asutustel samad käesolevas artiklis ja artikli 48 lõikes 1 sätestatud õigused nagu ESMA-l.

8. Kui ESMA ametnikud ja teised kaasasolevad tema volitatud isikud leiavad, et isik ei nõustu käesoleva artikli kohase kontrolliga, osutab asjaomase liikmesriigi pädev asutus neile vajalikku abi, taotledes kohapealse kontrolli tegemiseks vajaduse korral abi politseilt või samaväärselt õiguskaitseasutuselt.

9. Kui lõikes 1 sätestatud kohapealseks kontrolliks või lõikes 8 sätestatud abistamiseks on kohaldatava riigisisese õiguse kohaselt nõutav liikmesriigi õigusasutuse luba, taotleb seda ka ESMA. ESMA võib sellist luba küsida ka ettevaatusabinõuna.

10. Lõikes 9 osutatud loataotluse korral kontrollib liikmesriigi õigusasutus ESMA otsuse autentsust ning seda, et kavandatavad sunnimeetmed ei oleks kontrolli eseme seisukohast meelevaldsed ega ebaproportsionaalsed. Kontrollides sunnimeetmete proportsionaalsust, võib liikmesriigi õigusasutus küsida ESMA-lt üksikasjalikke selgitusi. Täpsemalt võidakse küsida põhjuste kohta, miks ESMA kahtlustab käesoleva määruse rikkumist, kahtlustatava rikkumise raskusastme kohta ja selle isiku rikkumises osalemise laadi kohta, kellele sunnimeetmed on suunatud. Ent liikmesriigi õigusasutus ei kontrolli uurimise vajalikkust ega nõua, et talle esitataks ESMA toimikus sisalduv teave. ESMA otsuse seaduslikkust kontrollib ainult Euroopa Kohus, järgides määruse (EL) nr 1095/2010 artiklis 61 sätestatud korda.

Artikkel 50
Teabevahetus

1. Artiklis 36 nimetatud pädevad asutused, ESMA ja muud asjaomased asutused annavad üksteisele viivitamata teavet, mida on vaja nende ülesannete täitmiseks.

2. Käesoleva määruse kohaste ülesannete täitmise käigus konfidentsiaalset teavet saavad artiklis 36 nimetatud pädevad asutused, ESMA, muud asjaomased asutused ja teised organid või füüsilised või juriidilised isikud kasutavad seda üksnes oma ülesannete täitmiseks.

Artikkel 51
ESMA järelevalvemeetmed

1. Kui ESMA leiab artikli 55 lõike 8 kohaselt, et isik on toime pannud mõne artikli 52 lõikes 2 loetletud rikkumise, võtab ta ühe või mitu järgmistest meetmetest:

   (a) tühistab välise hindaja registreeringu;

   (b) tühistab kolmandas riigis asutatud välise hindaja tunnustuse;

   (c) keelab ajutiselt (st kuni rikkumise lõpetamiseni) välisel hindajal teha liidus käesoleva määruse kohaseid tegevusi;

   (d) teeb otsuse, millega isikult nõutakse rikkumise lõpetamist;

(e) teeb otsuse, millega määratakse artikli 52 kohane trahv;

(f) teeb otsuse, millega määratakse artikli 53 kohane sunniraha;

(g) väljastab avaliku hoiatuse.

2. ESMA tühistab välise hindaja registreeringu või tunnustuse järgmistel juhtudel:

(a) väline hindaja on registreeringust või tunnustusest sõnaselgelt loobunud või ei ole seda kasutanud pärast saamist 36 kuud;

(b) väline hindaja on saanud registreeringu või tunnustuse valeandmeid esitades või muul ebaausal viisil;

(c) väline hindaja ei täida enam tingimusi, mille alusel ta registreeringu või tunnustuse sai.

Kui ESMA tühistab välise hindaja registreeringu või tunnustuse, esitab ta selle otsuse täielikud põhjused. Tühistamine jõustub kohe.

3. Lõikes 1 osutatud otsuste tegemisel võtab ESMA arvesse rikkumise laadi ja raskusastet, lähtudes järgmistest kriteeriumidest:

(a) rikkumise kestus ja sagedus;

(b) kas rikkumine on tinginud finantskuriteo, seda hõlbustanud või on muul viisil sellega seostatav;

(c) kas rikkumine on toime pandud tahtlikult või ettevaatamatuse tõttu;

(d) rikkumise eest vastutava isiku vastutuse suurus;

(e) rikkumise eest vastutava isiku rahaline olukord, mida näitab vastutava juriidilise isiku kogukäive või vastutava füüsilise isiku aastane sissetulek ja netovara;

(f) rikkumise mõju jaeinvestorite huvidele;

(g) rikkumise eest vastutava isiku poolt rikkumise tulemusena teenitud kasumi või ärahoitud kahjumi suurus või kolmandale isikule tekitatud kahju suurus, kui neid saab kindlaks teha;

(h) rikkumise eest vastutava isiku valmidus teha ESMAga koostööd, ilma et see mõjutaks selle isiku teenitud kasumi või ärahoitud kahjumi sissenõudmist;

(i) rikkumise eest vastutava isiku varasemad rikkumised;

(j) meetmed, mida rikkumise eest vastutav isik on pärast rikkumist võtnud, et ära hoida rikkumise kordumist.

4. ESMA teavitab lõike 1 alusel võetud meetmetest põhjendamatu viivituseta rikkumise eest vastutavat isikut ning ka liikmesriikide pädevaid asutusi ja komisjoni. ESMA avalikustab sellised meetmed oma veebisaidil kümne tööpäeva jooksul pärast meetme võtmist.

Esimeses lõigus osutatud avalikustamine hõlmab järgmist:

(a) märkus selle kohta, et rikkumise eest vastutaval isikul on õigus otsus vaidlustada;

(b) (asjakohasel juhul) märkus, millega kinnitatakse, et meede on vaidlustatud, ja antakse teada, et vaie ei peata otsuse täitmist;

(c) märkus selle kohta, et ESMA apellatsiooninõukogu võib vaidlustatud otsuse täitmise määruse (EL) nr 1095/2010 artikli 60 lõike 3 kohaselt peatada.

Artikkel 52
Trahvid

1. Kui ESMA teeb artikli 55 lõike 8 kohaselt kindlaks, et väline hindaja või artikli 47 lõikes 1 nimetatud isikud on tahtlikult või ettevaatamatuse tõttu toime pannud ühe või mitu lõikes 2 loetletud rikkumist, teeb ta käesoleva artikli lõike 3 kohase trahviotsuse.

   Rikkumine loetakse tahtlikuks, kui ESMA teeb kindlaks faktilised asjaolud, mis tõendavad, et isik on rikkumise toime pannud tahtlikult tegutsedes.

2. Lõikes 1 osutatud rikkumised on järgmised:

   (a) artiklite 18–30 nõuete rikkumine;

   (b) välise hindajana registreerimise taotlemisel valeinfo esitamine või registreeringu saamine muul moel ebaseaduslikult;

   (c) artikli 47 kohase teabenõudeotsuse eiramine või ebaõige või eksitava teabe esitamine vastuseks lihtteabenõudele või otsusele;

   (d) artikli 48 lõike 1 punktide a–c või e kohase uurimise takistamine või sellele mitteallumine;

   (e) artikli 49 nõuete rikkumine, jättes esitamata uurimise eseme ja otstarbega seotud asjaolude selgitused või dokumendid või esitades ebaõiged või eksitavad selgitused;

   (f) registreeringuta välise hindajana tegutsema hakkamine või selle teesklemine.

3. Lõikes 1 osutatud trahvi miinimumsumma on 20 000 eurot. Maksimumsumma on 200 000 eurot.

   Lõike 1 kohase trahvi suuruse määramisel võtab ESMA arvesse artikli 51 lõikes 3 sätestatud kriteeriume.

4. Kui isik on saanud rikkumisest otsest või kaudset rahalist kasu, peab trahvisumma olema vähemalt sama suur kui saadud rahaline kasu.

5. Kui mõni tegu või tegevusetus tähendab mitut rikkumist, määratakse trahv ainult suurima trahviga rikkumise eest.

Artikkel 53
Sunniraha

1. ESMA määrab oma otsusega sunniraha, et panna:

   (a) isikut rikkumist lõpetama vastavalt otsusele, mis on tehtud artikli 52 lõike 1 punkti c alusel;

   (b) artikli 47 lõikes 1 osutatud isikut:

      i) esitama artikli 47 alusel tehtud otsuses nõutud täielikku teavet;

      ii) alluma uurimisele ja eelkõige esitama täielikud dokumendid, andmed, tegevuskorra või muu vajaliku materjali, ning täiendama ja parandama

muud teavet, mis on esitatud artikli 48 kohase otsusega algatatud uurimise käigus;

iii) alluma artikli 49 alusel tehtud otsuses määratud kohapealsele kontrollimisele.

2. Sunniraha määratakse iga viivitatud päeva eest.

3. Sunniraha summa on 3 % eelmise majandusaasta keskmisest päeva käibest või füüsiliste isikute puhul 2 % eelmise kalendriaasta keskmisest päeva sissetulekust. Need summad arvutatakse alates sunniraha määramise otsuses nimetatud kuupäevast.

4. Sunniraha määratakse maksimaalselt kuueks kuuks alates ESMA otsuse teatavakstegemisest. Pärast selle perioodi möödumist vaatab ESMA meetme läbi.

Artikkel 54

Trahvide ja sunniraha avalikustamine, laad, täitmisele pööramine ja eelarvesse kandmine

1. ESMA avalikustab kõik artiklite 52 ja 53 kohaselt määratud trahvid ja sunnirahad, välja arvatud juhul, kui selline avalikustamine ohustaks tõsiselt finantsturge või tekitaks asjaomastele isikutele ebaproportsionaalset kahju. Niisugune avalikustamine ei hõlma määruse (EÜ) nr 45/2001 mõistes isikuandmeid.

2. Artiklite 52 ja 53 kohased trahvid ja sunniraha on haldusõiguslikud.

3. Kui ESMA otsustab trahve või sunniraha mitte määrata, teavitab ta sellest Euroopa Parlamenti, nõukogu, komisjoni ja asjaomase liikmesriigi pädevaid asutusi ning selgitab sellise otsuse põhjuseid.

4. Artiklite 52 ja 53 kohased rahatrahvid ja sunniraha peavad olema jõustatavad.

Trahvide ja sunniraha jõustamiseks kohaldab ESMA asjaomase liikmesriigi või kolmanda riigi tsiviilkohtumenetluse norme.

5. Trahvid ja sunniraha summad kantakse Euroopa Liidu üldeelarvesse.

Artikkel 55

Järelevalvemeetmete võtmise ja trahvide määramise kord

1. Kui ESMA leiab käesoleva määruse kohaste ülesannete täitmisel, et on olulisi märke selliste asjaolude võimaliku olemasolu kohta, mis võiksid kujutada endast üht või mitut artikli 52 lõikes 2 loetletud rikkumist, määrab ESMA juhtumi uurimiseks enda sõltumatu uurija. Uurija ei tohi olla (olnud) seotud asjaomase välise hindaja otsese või kaudse järelevalve ega registreerimisega ja täidab oma ülesandeid ESMA järelevalvenõukogust sõltumatult.

2. Uurija uurib väidetavaid rikkumisi, võttes arvesse uurimise all olevate isikute esitatud kommentaare, ning esitab uurimistulemusi kajastava täieliku toimiku ESMA järelevalvenõukogule.

3. Oma ülesannete täitmiseks võib uurija kasutada õigust esitada artikli 47 kohaseid teabenõudeid ning teha artikli 48 ja 49 kohaseid uurimisi ja kohapealseid kontrolle. Nimetatud õiguste kasutamisel järgib uurija artikli 46 nõudeid.

4. Oma ülesannete täitmisel peavad uurijale olema kättesaadavad ESMA järelevalvetegevuse käigus kogutud dokumendid ja teave.

5. Uurimise lõpetamisel ja enne uurimistulemusi kajastava toimiku esitamist ESMA järelevalvenõukogule annab uurija uurimisalustele isikutele võimaluse esitada uurimise esemeks olevates küsimustes oma seisukohad. Uurija uurimistulemused peavad põhinema üksnes sellistel asjaoludel, mille kohta uurimisalused isikud on saanud võimaluse esitada oma seisukoht.

6. Käesoleva artikli kohase uurimise käigus tagatakse täielikult asjaomaste isikute kaitseõigus.

7. Uurimistulemusi kajastava toimiku esitamisel ESMA järelevalvenõukogule teavitab uurija toimiku esitamisest ka uurimisaluseid isikuid. Uurimise all olevatel isikutel on õigus tutvuda toimikuga tingimusel, et võetakse arvesse teiste isikute õigustatud huvi kaitsta oma ärisaladusi. Toimikuga tutvumise õigus ei hõlma konfidentsiaalset teavet kolmandate isikute kohta.

8. Uurimistulemusi kajastava toimiku põhjal ja juhul, kui asjaomased isikud seda taotlevad, otsustab ESMA pärast nende isikute seisukohtade artikli 56 kohast ärakuulamist, kas uurimisalused isikud on toime pannud ühe või mitu artikli 52 lõikes 2 nimetatud rikkumistest, ning võtab rikkumise toimepaneku korral artikli 51 kohase järelevalvemeetme ja määrab artikli 52 kohase trahvi.

9. Uurija ei osale ESMA järelevalvenõukogu aruteludes ega sekku ühelgi muul viisil selle otsustusprotsessi.

10. Komisjon võtab kooskõlas artikliga 60 hiljemalt [*väljaannete talitus: palun lisada kuupäev: 12 kuud pärast jõustumist*] vastu delegeeritud õigusaktid, kus on täpsem trahvide või sunniraha määramise õiguse kasutamise kord (sh sätted, mis käsitlevad kaitseõigust, aegu, trahvide või sunniraha sissenõudmist ning üksikasjalikke eeskirju trahvide ja sunniraha määramise ja täitmise aegumistähtaegade kohta).

11. ESMA annab asja kriminaalmenetluse eesmärgil üle asjaomastele riiklikele ametiasutustele, kui ta leiab käesoleva määruse kohaste ülesannete täitmise käigus, et on tõsiseid märke selliste asjaolude võimaliku olemasolu kohta, millel võib olla kuriteo koosseis. Lisaks hoidub ESMA trahvide või sunniraha määramisest, kui samadel või sisuliselt samadel asjaoludel on isik siseriikliku õiguse kohaselt toimunud kriminaalmenetluses varem õigeks või süüdi mõistetud (*res judicata*).

Artikkel 56
Menetlusaluste isikute ärakuulamine

1. Enne artiklite 51–53 kohase otsuse tegemist annab ESMA menetlusalustele isikutele võimaluse esitada ESMA uurimistulemuste kohta oma seisukoht. ESMA otsused peavad põhinema üksnes sellistel uurimistulemustel, mille kohta menetlusalustel isikutel on olnud võimalik esitada oma seisukoht.

2. Esimest lõiku ei kohaldata, kui selleks, et ennetada märkimisväärset ja otsest kahju finantssüsteemile, on vaja rakendada artikli 51 kohaseid meetmeid kiiresti. Sellisel juhul võib ESMA teha esialgse otsuse ning peab andma asjaomastele isikutele võimaluse esitada oma seisukohad võimalikult kiiresti pärast otsuse vastuvõtmist.

3. Menetluse ajal tagatakse täielikult menetlusaluste isikute kaitseõigus. Neil on õigus tutvuda ESMA toimikuga tingimusel, et võetakse arvesse teiste isikute õigustatud huvi kaitsta oma ärisaladusi. Toimikuga tutvumise õigus ei hõlma konfidentsiaalset teavet ega ESMA ettevalmistavaid sisedokumente.

Artikkel 57

Otsuste läbivaatamine Euroopa Liidu Kohtus

Euroopa Liidu Kohtul on piiramatu õigus vaadata läbi ESMA trahvi- ja sunnirahaotsuseid. Euroopa Liidu Kohus võib määratud trahvi või sunniraha tühistada, seda vähendada või suurendada.

Artikkel 58

Registreerimise, tunnustamise ja järelevalve tasud

1. ESMA nõuab välistelt hindajatelt nende registreerimise, tunnustamise, järelevalve ja muude käesoleva määruse kohaste ülesannete täitmisel tekkivate kulude katteks tasu.

2. Tasu, mida ESMA taotlevalt, registreeritud või tunnustatud väliselt hindajalt küsib, peab katma kõik konkreetse taotleja või välise hindajaga seotud halduskulud. Tasu peab olema asjaomase välise hindaja käibega proportsionaalne.

3. Komisjon võtab kooskõlas artikliga 60 hiljemalt [*väljaannete talitus: palun lisada kuupäev: 12 kuud pärast jõustumist*] vastu delegeeritud õigusaktid, et määrata kindlaks tasu liik, see, mille eest tasu tuleb maksta, tasumäär ja tasu maksmise viis.

Artikkel 59

ESMA väliste hindajate (sh kolmandates riikides asutatud) register

1. ESMA peab oma veebisaidil avalikku registrit, kuhu kannab kõik alljärgneva:

   (a) kõik artikli 15 kohaselt registreeritud välised hindajad;

   (b) artikli 51 kohase ajutise tegevuskeeluga välised hindajad;

   (c) artikli 51 kohaselt tühistatud registreeringuga välised hindajad;

   (d) artikli 31 kohaselt liidus teenuseid osutada võivad kolmandas riigis asutatud välised hindajad;

   (e) kolmandas riigis asutatud välised hindajad, kellel on artikli 34 kohane tunnustus;

   (f) artikli 15 kohaselt registreeritud välised hindajad, kes kinnitavad kolmandas riigis asutatud väliste hindajate teenuseid artikli 35 kohaselt;

   (g) kolmandas riigis asutatud välised hindajad, kelle registreering on tühistatud ja kes ei kasuta enam artikli 31 kohaseid õigusi, kui komisjon on artikli 32 kohase otsuse asjaomase kolmanda riigi kohta tühistanud;

   (h) kolmandas riigis asutatud välised hindajad, kelle tunnustus on peatatud või tühistatud, ja artikli 15 kohaselt registreeritud välised hindajad, kes kolmandas riigis asutatud väliste hindajate teenuseid enam ei kinnita.

2. Register peab sisaldama väliste hindajate kontaktandmeid, veebisaidi aadressi ja nende kohta tehtud ESMA otsuste jõustumise kuupäevi.

3. Kolmandas riigis asutatud väliste hindajate puhul peab register sisaldama ka neil osutada lubatud teenuseid ning nende järelevalve eest vastutava riikliku pädeva asutuse kontaktandmeid.

V jaotis
Delegeeritud õigusaktid

Artikkel 60
Delegeeritud volituste kasutamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artikli 55 (järelevalvemeetmete võtmise ja trahvide määramise kord) lõikes 10 ja artikli 58 (registreerimise, tunnustamise ja järelevalve tasud) lõikes 3 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile määramata ajaks alates [*väljaannete talitus: palun lisada jõustumise kuupäev*].

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklite 55 ja 58 (järelevalvemeetmete võtmise ja trahvide määramise kord ning registreerimise, tunnustamise ja järelevalve tasud) kohased delegeeritud volitused igal ajal tühistada. Tühistamisotsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon iga liikmesriigi määratud ekspertidega, järgides 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtteid.

5. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teavitab ta sellest ühel ajal nii Euroopa Parlamenti kui ka nõukogu.

6. Artiklite 55 ja 58 (järelevalvemeetmete võtmise ja trahvide määramise kord ning registreerimise, tunnustamise ja järelevalve tasud) alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole [kahe kuu] jooksul pärast õigusakti Euroopa Parlamendile ja nõukogule teatavaks tegemist esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel võib seda tähtaega [kahe kuu] võrra pikendada.

Artikkel 61
Komiteemenetlus

Komisjoni abistab komisjoni otsusega 2001/528/EÜ[47] loodud Euroopa väärtpaberikomitee. Nimetatud komitee on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 182/2011[48] kohane komitee.

Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

[47] 2001/528/EÜ: komisjoni 6. juuni 2001. aasta otsus Euroopa väärtpaberikomitee loomise kohta.

[48] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes.

VI jaotis
Lõppsätted

Artikkel 62

Üleminekusätted

1. Välised hindajad, kes kavatsevad käesoleva määruse jõustumisest alates kuni [ELT: palun lisada kuupäev: 30 kuud käesoleva määruse jõustumisest] hakata osutama sellekohaseid teenuseid, võivad seda teha pärast seda, kui on ESMAt sellest teavitanud ja esitanud talle artikli 15 lõikes 1 nimetatud teabe.

2. Lõikes 1 nimetatud välised hindajad peavad kuni [ELT: palun lisada kuupäev: 30 kuud käesoleva määruse jõustumisest] järgima artikleid 16–30 (v.a artikli 16 lõikes 2, artikli 19 lõikes 2, artikli 20 lõikes 3, artikli 21 lõikes 4, artikli 22 lõikes 3, artikli 23 lõikes 3 ja artikli 25 lõikes 7 nimetatud delegeeritud õigusaktide nõuded).

3. Lõikes 1 nimetatud välised hindajad peavad pärast [ELT: palun lisada kuupäev: päev pärast 30 kuu möödumist käesoleva määruse jõustumisest] osutama teenuseid ainult kooskõlas käesoleva määrusega, kui nad on saanud artikli 15 kohase registreeringu, ning järgima artikleid 14, 16–30 koos lõikes 2 nimetatud delegeeritud õigusaktide nõuetega.

4. Pärast [ELT: palun lisada kuupäev: päev pärast 30 kuu möödumist käesoleva määruse jõustumisest] kontrollib ESMA, kas lõikes 1 nimetatud välised hindajad ja nende kuni [ELT: palun lisada kuupäev: 30 kuud käesoleva määruse jõustumisest] osutatud teenused vastavad käesoleva määruse nõuetele.

   Kui ESMA leiab, et esimeses lõigus nimetatud väline hindaja või tema teenused ei vasta käesoleva määruse nõuetele, võtab ta ühe või mitu artiklis 52 nimetatud meetmetest.

Artikkel 63

Üleminekusäte kolmandas riigis asutatud väliste hindajate jaoks

1. Kolmandas riigis asutatud välised hindajad, kes kavatsevad käesoleva määruse jõustumisest alates kuni [ELT: palun lisada kuupäev: 30 kuud käesoleva määruse jõustumisest] hakata osutama sellekohaseid teenuseid, võivad seda teha pärast seda, kui on ESMAt sellest teavitanud ja esitanud talle artikli 15 lõikes 1 nimetatud teabe.

2. Lõikes 1 nimetatud välised hindajad peavad:

   (a) järgima artikleid 16–30 (v.a artikli 16 lõikes 2, artikli 19 lõikes 2, artikli 20 lõikes 3, artikli 21 lõikes 4, artikli 22 lõikes 3, artikli 23 lõikes 3 ja artikli 25 lõikes 7 nimetatud delegeeritud õigusaktide nõuded);

   (b) omama liidus asutatud esindajat, kes vastab artikli 34 lõike 3 punktide a–c nõuetele.

3. Pärast [ELT: palun lisada kuupäev: päev pärast 30 kuu möödumist käesoleva määruse jõustumisest] hakatakse kohaldama artikleid 32, 34 ja 35.

4. Pärast [ELT: palun lisada kuupäev: päev pärast 30 kuu möödumist käesoleva määruse jõustumisest] kontrollib ESMA, kas lõikes 1 nimetatud välised hindajad ja

nende kuni [ELT: palun lisada kuupäev: 30 kuud käesoleva määruse jõustumisest] osutatud teenused vastavad käesoleva määruse nõuetele.

Kui ESMA leiab, et esimeses lõigus nimetatud väline hindaja või tema teenused ei vasta käesoleva määruse nõuetele, võtab ta ühe või mitu artiklis 52 nimetatud meetmetest.

Artikkel 64
Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Nõukogu nimel Parlamendi nimel
eesistuja president